

'To Sam vam govorio u poredbama...'

(Gospodnje Propovijedi - III)



Tematska knjižica

br. **59**

Dok sam prevodio ove Objave imao sam pred svojim očima draga lica onih duša koje, potaknute mojim propovijedanjem o Riječi Božjoj, dobiju veliku želju početi čitati Sveto Pismo, da bi onda, kada započnu čitati u samoći svog doma, zapeli o Slovo Pisma koje im biva nerazumljivo i time daleko, da bi na kraju mnogi od njih, razočarani, odustali od čitanja u potpunosti.

Moja je molitva da vam ova tumačenja Evanđeoskih poredbi od strane Isusa Krista Osobno otvore razumijevanje i uvedu vas u spoznaju bezvremene ljepote i ogromne praktične vrijednosti tih Biblijskih tekstova.

.....SADRŽAJ.....

'Uvod'	3
'Poredba o Radnicima u Vinogradu',	4
'Poredba o Sijaču',	8
'Poredba o Velikoj Večeri',	12
'U svezi Izgubljene Ovce',	17
'Poredba o Nepoštenom Upravitelju',	23
'Poredba o Farizeju i Cariniku',	27
'Poredba o Dobrom Samarijancu',	31
'Poredba o Svadbenoj Gozbi',	37
'Poredba o Nevjernom Sluzi',	41
'Poredba o Kukolju na Njivi',	44
'Pojašnjavanje Kraljevstva Nebeskog',	48
'Pogovor',	53
'Gottfried Mayerhofer - BIOGRAFIJA',	55

Matej 13:

34 Sve je to Isus mnoštvu zborio u poredbama. I ništa im nije zborio bez poredaba –

35 da se ispuni što je rečeno po proroku: *Otvorit ću u poredbama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta (Psalam 78:2).*

Ivan 16:

25 To Sam vam govorio u poredbama. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u poredbama, nego ću vam otvoreno navješćivati Oca.

Uvod

(Gottfried Mayerhofer je ovu poruku primio od Gospodara Isusa Krista u Trstu, dana 22 Studenog 1871)

Već godinama se u crkvama svake Nedjelje pred posjetiocima čita Evanđelje iz povijesti Moga zemaljskog života i, propovjednik ga tumači u skladu sa svojim duhovnim stajalištem.

Ali približava se vrijeme u kojem će način na koji Kršćani štiju Boga biti u cjelosti izmijenjen i možda će većina postojećih obreda i ceremonija biti ukinuta ostavljajući tako za okupljanja Kršćanskih vjernika jedino propovijed ili pak tumačenje Evanđelja koje Sam vam Ja osobno ostavio.

Zato ću vam sada kroz Svog pisara – za sve sadašnje i buduće istinske sljedbenike i štovatelje Moje Riječi – objasniti određeni broj Biblijskih tekstova iz Novog Testamenta, i to onako kako bi trebali biti shvaćeni u svom unutrašnjem značenju – na način na koji ih nitko nikad prije nije rastumačio -, tako da kriva tumačenja ne bi ljude odvela u idolopoklonstvo i obožavanje stvari koje u najboljem slučaju trebaju biti štovane, ali nikad obožavane.

Ova serija Evanđeoskih tekstova, koja će vas još jednom podsjetiti na Moje Riječi, će vam biti predstavljena na način da ih možete primjeniti u svom svakodnevnom životu, a pored toga će vam ti tekstovi ukazati kako se te riječi – izgovorene prije skoro dvije tisuće godina – uistinu ispunjavaju; jer već tada sam rekao da će svijet i sve što je u njemu proći, ali Moje Riječi će ostati zauvijek (*Matej 24:35*).

AMEN

Poredba o Radnicima u Vinogradu

Sv. Matej 20:1-16: *"Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.' I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako. A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.'" "Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počеше mrmljati protiv domaćina: 'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'" "Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu posljednjemu dati kao i tebi. Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?'" "Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji."*

(Siječanj 1872)

1. Ova je poredba, poput mnogih drugih, bila naumljena pomoći Židovima tog vremena steći bolje razumijevanje duhovnih Istina u obliku poredbi i ilustracija iz praktičnog života. Metaforički jezik je onda – baš kao i danas na Istoku – bio korišten puno više nego u današnje vrijeme, gdje se daje prednost jasnim izjavama. U ovim je poredbama uvijek prisutno duboko duhovno značenje koje nije bilo primjenjivo jedino na ona vremena, nego će imati istu vrijednost za sva buduća vremena.
2. Bacimo sada nešto više svjetla na duhovno značenje i pogledajmo njegovu važnost budući je ono njezina suština, njezina srž, dok je poredba jedino njegova čahura ili pokrov.
3. Sada slušajte. U toj Sam poredbi Ja rekao: ***'Kraljevstvo je Nebesko poput vinograda.'*** Da bi se našlo duhovno značenje ovih riječi mora se ići natrag do stvarnog pojma (ili *'poimanja'*) vinograda. Što je dakle vinograd?
4. To je čestica zemlje iz čijeg tla – putem sadnje vinove loze – eterično od Zemlje biva preobraženo u duhovno, – unutar grožđa u vino. Kroz razgradnju elemenata, grublje su supstance promijenjene u finije, više duhovne.
5. Što je pored tla posebno potrebno za sazrijevanje grožđa? To je svjetlo sunca, jer bez probuditelja odgore nikakav se duhovni proizvod ne može razviti na Zemlji. Sunce sa njegovim zrakama svjetla mora probuditi elemente uspavane u tlu, pomoći

produhoviti ih sa njegovom toplinom i, kroz cirkulaciju u vinovoj lozi kroz korijene, grančice, listove i cvjetove, nasložiti (*polagati*) najpročišćeniju supstancu koja, nakon njezina procesa razgradnje, jasno otkriva koje je obilje duhovnog bilo pritajeno u grožđu. Međutim, ovo postaje očigledno jedino nakon što je grožđe prestalo biti grožđe.

6. Tako ovdje imate vinograd gdje tri stvari – tlo, voda i svjetlo – moraju djelovati zajedno kako bi proizveli, na višoj razini, nešto duhovno.

7. Sada će uspoređivanje Mojeg Kraljevstva, ili Kraljevstva Nebeskog, sa vinogradom biti bolje shvatljivo zahvaljujući iznad spomenutom objašnjenju.

8. Također u Mojem Kraljevstvu najviše je jedino duh. Međutim, ovaj duh, utjelovljen u duhovnim bićima, može biti povaden jedino iz nižih, podređenih proizvoda stvaranja. Baš kao što je cijeli tvorbeni proces vina, počevši od usisanog biljnog soka u korijenju vinove loze sve do mošta koji fermentira u bačvi, neprestano mijenjanje, pročišćavanje i prečišćavanje supstanci, tako su sve postojano napredujuće stvorene stvari u Mojem cijelom stvaranju pročišćene i prečišćene sve dok – kada su prestale biti materija nakon razlaganja njihove supstance – duhovno ne mogu izroniti sa svjetlosnim, eteričnim okruživanjem. Kao što korijen vinove loze crpi iz tla elemente koje potrebuje za strukturu biljke, korijen budućeg duhovnog leži ukopan u materijalnom. Ovi su prvi počeci, iz kojih prosljeđuje što je sposobno za višu razinu, podižući se iz tame zemljine kore u čišći i bistriji zrak. Onda svjetlo, zrak i voda doprinose njihov dio spram kompletiranja procesa produhovljavanja, mijenjajući čvrste elemente iz zemljinih sastavnica u sokove koji mogu puno lakše sadržavati duhovne i plemenitije supstance budući se, kako su prerasli niže predjele i bili su prožeti sa svjetlom i toplinom, oni mogu lakše podrediti utjecajima iz viših predjela.

9. Proces obrazovanja bića da postanu stanovnici u Mojim duhovnim Nebesima se odvija na sličan način. Kroz zrake svjetla i Istine odgore, ono što spava u grobu mora biti izvađeno iz grube materije, pročišćeno i jedan poriv probuđen unutar njega da se nastavi uzdizati sve više i više. Vi to možete vidjeti na vašoj Zemlji kako se sve bori iz najgrublje materije do svjetlijeg postojanja, kroz sva kraljevstva prirode i, konačno, do ljudskog stanja, koje predstavlja prvi duhovni stupanj na putu do Mojeg Kraljevstva. On može biti uspoređen sa grožđem unutar kojeg su sadržani svi elementi u pripremi za slasno vino.

10. Unutar čovjeka, također, sve je tako uređeno da je utjecaj odgore više silan nego onaj od dolje. Naposljetku, tako je kako Sam Ja naumio da bude; ali čovjekovo izopačenje i skretanje sa ceste koju Sam pripremio za njega će biti raspravljano u kasnijem dijelu ove poredbe.

11. Kroz raspadanje smrtnog tijela čovjek ulazi u oblast duhova gdje se isti proces ponavlja duhovno. Kao najniži duh, zavezan unutar čvrste materije, najprije napredujući do najviše moguće razine na Zemlji, naime, do stanja čovjeka, on mora, u oblasti duhova, još jednom započeti kao jednostavna ljudska duša kako bi napredovao do stanja visokih anđeoskih duhova, da, čak sve do Mene.

12. U ovom pogledu, Kraljevstvo Nebesko je poput vinograda budući se tamo, također, odvija proces pročišćavanja od grubljeg do najfinijeg, od čvrstog do najsvitljivijeg, od materije do duha. Za ovo Kraljevstvo Nebesko, kao vinograd, – tako poredba kaže – vlasnik je tražio radnike da rade za njega.

13. Što vlasnik vinograda traži u svjetovnom pogledu, Ja tražim u duhovnom. Ja isto tako tražim duše koje su, shvaćajući sebe i Moje stvaranje, spremne ispuniti Moje zapovijedi Ljubavi i, kroz njihovo poučavanje i primjer, doprinose oslobađanju za duhove i dalje zavezane u materiji, kako bi vodili nazad k Meni, pročišćeno, prečišćeno i produhovljeno, ono što je jednom proizašlo iz Mene.

14. Kao što se vlasnik imanja zapućuje rano ujutro i unajmljuje za rad prve ljude koje nalazi kako uokolo stoje nezaposleni, tako se Ja pripremam izvršiti Moj utjecaj na ljudske duše već u njihovim najranijim godinama da bi ih učinio prikladnima za Moje Kraljevstvo. Kao što ovaj gospodar vinograda izlazi u različitim urama dana da bi pronašao nove radnike, tako Ja tražim u različitim dobnim razinama – u dobi mladosti, zreloj dobi i čak starosti – da bi pridobio nazad one koji, sve do sada izgubljeni za Mene, nisu poznavali njihovu misiju u ovom svijetu ili njihovu sudbinu u onostranom.

15. Baš kao što su Moja djeca na različitoj dobnj razini, tako su – na većoj skali – narodi u dobnj razini bilo djetinjstva, mladosti, zrele dobi ili starosti. Oni slijede isti tok razvoja kao svaki pojedinac u njegovim fazama života.

16. Prvi počeci poučavanja za Moje Kraljevstvo su bila vremena vjerovanja koja se podudaraju sa dobi djetinjstva. Onda su došla vremena sumnje i propitkivanja – doba mladosti. Za potonjim su slijedila vremena spoznavanja i svjesnosti – doba zrelosti i, konačno, taj period koji prethodi neminovnoj preobrazbi i prijelazu – starost.

17. Moj prvi Dolazak se dogodio tijekom vremena mladosti čovječanstva kada su probuđeni umovi započeli kritizirati i tražiti objašnjenja onog što im je bilo dano kao religija, što je vodilo do uspostavljanja različitih vjeroispovijesti. Kako bi spriječio da čovječanstvo bude kompletno lišeno njegove duhovne egzistencije tijekom ovog vremena propitkivanja, Ja Sam došao na ovu Zemlju u određeno vrijeme, pri tom štiteći dobre stvari stečene od strane čovječanstva tijekom njegova djetinjstva, otklanjajući ono što je bilo prikupljeno kroz iskrivljeno razmišljanje, time vraćajući

čovjeku njegovo duhovno dostojanstvo koje bi inače bilo izgubljeno u njegovim svjetovnim, sebičnim aktivnostima. U ovoj dobi mladosti gdje se i entuzijazam i veliko izopačenje (*propadanje*) pronađeni rame uz rame, tražio Sam radnike za Moj nebeski vinograd. Da bi ostvarili njihovu misiju mnogi su umrli kao mučenici goreći na lomači – gdje bi drugi bili prije pripadali.

18. U ovom kolebanju između velikih ideja, između duhovnog učenja i materijalizma, doba zrelosti je sazrijevalo za čovječanstvo. Sjeme koje Sam bio posadio u doba mladosti je davalo plodove, premda na mnogim mjestima izopačene. Ja Sam se iznova zaputio tražiti borbe za Moje Kraljevstvo i našao Sam ih jedino nekolicinu. Neki su opet riskirali razdvojiti pšenicu od pljeve, tako da u dozreloj dobi zrelosti, unatoč svjesnosti, cijelo duhovno sjeme još jednom ne bi bilo ugušeno poradi svjetovnih interesa. Religijski ratovi i progoni su započeli, i ljudi su pokušali suzbiti sa vatrom i mačem, sa mržnjom i osvetom što je moglo biti savladano jedino kroz Ljubav i trpeljivost.

19. Također je ovo doba zrelosti sa njegovim više ozbiljnim karakterom prošlo. Oni koji su bili željeli zaglupiti svijet u skladu sa njihovim vlastitim idejama i udariti ga sljepilom, su pali u jamu koju su kopali drugima. Oni idu spram obnove koja će ispasti prilično drugačija od onog što su zamišljali.

20. Time su Moji radnici, premda oni još nisu ostvarili sve, bar doprinjeli spašavanju od uništenja i raspadanja sadnice (*mladice*) duha koje sadržavaju najčišće nebesko vino.

21. Sad dolazim ponovno u starosti čovječanstva kada je ono sazrijelo za duhovni preobražaj. Opet tražim radnike i nalazim ih već popriličan broj. Iako, u starosti čovječanstva – baš kao i u starosti pojedinca – ima mnogo navika koje nije lako iskorijeniti, silina okolnosti će značajno doprinijeti gašenju gaženjem svega što odbija napraviti mjesta za nešto bolje s nježnošću i Ljubavlju. Tako Sam zaposlio i poslao Moje radnike. A kada jednom stignu u Moje Kraljevstvo, oni će se pridružiti onima koji su umrli prije njih, slaveći s njima blagdan pobjede i dijeleći krunu zasluga.

22. Ja Sam pozvao sve ljude da idu ovim putem do pročišćenja, ali samo je nekolicina uspjela postati izabranicima koji – kao pobjednici nad bijedom, tugom, brigom i naprezanjem – nastavljaju držati visoko podignut Moj stijeg vjere. Neki su također patili i ustrajali u svom pobožnom ali iskrivljenom razmišljanju koje se izrodilo u fanatizam. Ovi će biti prigovarala u onostranom kada vide najprije nagrađene one na koje su, tokom svog života na Zemlji, gledali iz visoka s prezirom. Istina, oni su također bili odabrani, ali nedostajalo im je snage da postanu izabranici. Stoga, oni će morati gledati kako posljednji postaju prvi, a prvi posljednji.

23. Ipak, vječna Ljubav, Koja sve izjednačava (*regulira*), će također znati tamo kako izliječiti rane oholosti koje su bile utemeljene na krivim predstavama.

24. Vi, Moja djeco, i cijelo čovječanstvo ste sada ušli u doba starosti. Vrijeme raspadanja – u duhovnom smislu – i Mog posljednjeg Dolaska se približava. Otuda nemir u ljudskim srcima, jer oni osjećaju neminovnu promjenu zemaljskih i duhovnih stvari. Stoga požurite iskorijeniti zlo još prije tog vremena, tako da ne budete iznenađeni događajima u kojima vjerovanja današnjice neće biti dovoljna. Otuda gorljivost radnika u večernjim satima kako bi u ovih nekoliko sati duhovnog života nadoknadili stvari koje još nisu bile ostvarene.

25. Stoga će Gospodar vinograda uskoro biti zaokupljen isplatom plaća i Ja ću uskoro dijeliti pobjedničke krune i palme među onima koji su – bilo kasno ili rano – bili istinski predstavnici i promicatelji Mog učenja.

26. Dakle, pobrinite se da ne pripadate samo onima koji su odabrani da čuju Moju Riječ, nego da se možete ubrojiti među izabranike koji su, kao marljivi radnici u vinogradu, u starosnoj dobi čovječanstva najviše doprinijeli da od tvrdih i ne-Ljubavnih vladanja (*poslovanja*) svijeta zadobiju duhovnog koliko god je to moguće, koje će jednog dana u Nebeskom Kraljevstvu, nakon procesa fermentacije, donositi duhovne plodove. Amen

Poredba o Sijaču

Sv. Luka 8:4-15: 'Kad se skupio silan svijet te iz svakoga grada nagrnuše k Njemu, prozbori u poredbi: "Iziđe sijač sijati svoje sjeme. Dok je sijao, jedno pade uz rub ceste, bi pogaženo i ptice ga nebeske pozobaše. A neko pade na kamen i, čim je izniklo, osušilo se jer ne imашe vlage. Druga opet padnu među trnje i trnje uzraste sa njima i uguši ih. A ostala padoše u dobru zemlju, niknu i urode stotrukim plodom." Rekavši to, povika: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!" Upitaše Ga učenici kakva bi to bila poredba. A On im reče: "Vama je dano znati tajne kraljevstva Božjega, ali ostalima u poredbama - da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju." "A ovo je poredba: Sjeme je Riječ Božja. Oni uz rub ceste su oni koji čuju; zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i spasili se. A na kamenu - to su oni koji kad čuju, s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju: ti neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. A što pade među trnje - to su oni koji poslušaju, ali poneseni brigama, bogatstvom i nasladama života, uguše se i ne dovedu plod do savršenstva. Ono pak u dobroj zemlji - to su oni koji u plemenitu i dobru srcu, nakon što su čuli Riječ, nju zadrže i donose rod sa strpljenjem."

(Siječanj 20, 1872)

1. Ova poredba o Sijaču i sjemenu, koju Sam Ja jednom dao Mojim učenicima i ljudima koji su Me okruživali, je dana u jednom lagano shvatljivom obliku, utoliko više što Evanđelje također navodi objašnjenje koje Sam Ja onda dao Mojim učenicima ali ne i ljudima koji su Me slušali.

2. Sukladno ovom objašnjenju, sjeme je Moja Riječ, Gdje ovo padne na cestu i zgaženo je pod nogama, to naznačava ravnodušnost onih koji ju čuju ali ju zanemare i, kako se zaokupljaju jedino njihovim svjetovnim interesima, gaze preko nje. Kamenito tlo na koje je sjeme palo opisuje ona srca koja – poput učenjaka i teologa – prihvaćaju sjeme jedino u onoj mjeri kako se ono uklapa u njihove naučne sisteme. Međutim, čim se njihovo razmišljanje razlikuje, ovo sjeme na kamenitom tlu nalazi jedino malo ili nimalo prehrane i mora se sasušiti.

3. Ako sjeme padne među trnje i nikne zajedno sa njime, ovo naznačava da se u Moju Riječ jedino vjeruje i da se primjenjuje do onog opsega koliko ju je moguće uskladiti sa svjetovnim mišljenjima. Ako se ona sukobljava sa njima ili ako Moja Riječ zahtjeva žrtvu i samo-odricanje, ona je odložena u stranu i, prema tome, također ne donosi ploda. Pohvale su sve što ona dobija, ali ne dolazi do djelovanja.

4. Dotud Sam ju Ja već objasnio Mojim učenicima. Sada je od važnosti kako se ova poredba može primjeniti u sadašnje vrijeme i da li tu ima ijedno drugo njezino važno stanovište.

5. Prije nego nastavimo sa njezinim objašnjenjem, mi moramo odgovoriti na sljedeća pitanja: Što je u stvari sjeme? U koju je svrhu ono posađeno i što je sijačev cilj? – Jedino kada su ova pitanja bila odgovorena može slijediti istinsko tumačenje i objašnjenje kroz duhovnu podudarnost; jer, općenito, vi koristite puno riječi bez da ste svjesni njihovog dubokog duhovnog značenja. Jedino onaj koji poznaje najdublje značenje riječi i njihovu duhovnu podudarnost uistinu poznaje njegov jezik. On ima dar stvaranja zvukova sa njegovim ustima koji može biti dokučen u duhovnom značenju, i svaka riječ koja teče iz njegovih usta je zraka duhovnog svjetla koja osvjetljava njegovu dušu, produhovljava ju i postepeno ju nosi spram sjedinjenja sa Mnom. Prema tome, postoji velika razlika između pričanja i govorenja. Čovjek može puno pričati a i dalje ne reći ništa, dok važno značenje duhovnog govora može sebe oblikovati na jedan najznačajniji način.

6. Zato započnimo sa riječju 'sjeme' i istražimo pobliže njezino značenje.

7. Vidite, beskonačnost (*neizmjernost*) je sadržana unutar sjemena. Iz sjemena nastavljaju izlaziti proizvodi iste vrste kojoj sjeme pripada. Time je bilo uređeno pri stvaranju materijalnog svijeta da Sam Ja pojedinačno stvorio stvari samo jednom. Ja

Sam usadio u njih klicu za daljnju reprodukciju, tako da početni učinak, razvoj iz sebe samoga, ne bi prestao u vječnosti sve dok su elementi u tlu i u zraku potrebni za razvoj sjemena dostupni. Kao što sjeme stabla nosi unutar njega sav nukleus (= *centralni najvažniji dio, srž*) potreban za njegovo buduće odredište, time Moja Riječ, koja kao proizvod Mojeg Duha neprestano nastavlja proizvoditi nešto novo, nikada ne prolazi nego ostaje (*nastavlja trajati*) zauvijek (*Matej 24:35*). Prema tome, Ivan je rekao: **'U početku bijaše Riječ... i Riječ Bijaše Bog!'** (*Ivan 1:1*)

8. Ja, također, jesam sjeme iz kojeg neprestano i vječno jedino Božansko može proizaći.

9. Gdjegod ova Riječ padne kao sjeme, ona stimulira tlo na aktivnost – često trajno, često jedino privremeno.

10. Međutim, budući Sam Ja također sijač koji sije sjeme duž cijelog stvaranja, prirodno se također događa da se – kao u poredbi – ne razvije svo sjemenje jednako. Jedno donosi više ploda, drugo manje a treće uopće nikakvoga. Prvo, budući čak svjetovi Mojeg stvaranja, zajedno sa njihovim stanovnicima, nisu svi na istom nivou i, drugo, budući svugdje ljudi imaju njihovu slobodnu volju da djeluju na koji god način se njima čini prikladno. Otud različiti duhovni rezultati na svim svjetovima i kod svih ljudskih bića te različite dužine staza kojima sva stvorena bića moraju putovati da bi dosegli njihovo odredište produhovljavanja njihovih duša.

11. Ja, kao sijač, sijem Moje sjeme svugdje. Gdje je ono primljeno sa ravnodušnošću, vlastita je krivnja duša ako, zbog gorkih iskustava, oni moraju proći kroz grubo školovanje. Gdje Moje sjeme padne na kamena srca gdje ne može ostati budući ga najslabiji svjetovni vjetar otpuše bez da ostavi traga, također tamo će ova tvrdoća srca biti postepeno omekšana. Gdje Moje sjeme padne na trnovito tlo i nikne zajedno sa korovom, ono će dijeliti sudbinu korova koje treba biti uništeno. Onda tim ljudima neće ništa preostati osim neobrađenog tla njihova srca na kojem ništa trajno ne može rasti, niti porok niti vrlina. Jedino gdje Moja Riječ padne na dobro tlo, gdje su srca već pripremljena od strane Mene unaprijed, će sjeme Moje Riječi nicati, cvjetati i donositi plodove kao jedan primjer za druge.

12. Moja Riječ, kao sjeme, je bila te i dalje jest dnevno sijana kako bi od ljudi napravila istinska ljudska bića, da ih učini dostojnima Mene, tako da, kao slike Mojeg Božanskog Ja, oni mogu postepeno postati ono za što Sam ih odredio.

13. Još od vremena dok Sam hodao Zemljom, Ja i Moji odabrani smo uvijek nastavili sijati Moju Božansku Riječ Ljubavi. I budući su se Moji slušatelji sastojali od različitih vrsta ljudi, Ja Sam naumio kroz ovu poredbu ukazati njegovu nepromišljenost jednome, njegovu ravnodušnost drugome i njegovu svjetovnost trećemu, dokazujući

im što bi konačno rezultiralo ako bi se Moja Riječ jedino čula ali ne i prakticirala. Što Sam onda rekao Mojim slušateljima i učenicima: **'Onaj koji ima uši, neka čuje!'**, Ja kažem opet, jer Ja, kao sijač, ću uskoro doći ubrati žetvu od Mojeg sjemena.

14. Moja Riječ, kao duhovno sjeme za vječno blaženstvo, je sada više nego ikada gažena pod nogama na svim cestama i pojedena od strane ptica koje se jedino žele okoristiti Mojom Riječju za njihove vlastite interese. Već jedno dugo vrijeme ona je padala na previše kamenito tlo sebičnih srdaca gdje se ona mora osušiti bez prehrane. A gdje ovdje i tamo stabljika procvjeta, ona stoji sred svjetovnih užitaka i za nju se mari jedino onoliko dugo koliko je u harmoniji sa svjetovnim mišljenjima. Čim ona zahtjeva žrtvu, nju se sasvim odbacuje.

15. Jedino nekolicina čuvaju Moju Riječ u njihovim srcima, usprkos okolnostima, borbama i patnji, njeguju je brižno i također djeluju sukladno njoj. Kao što Sam jednom rekao da su mnogi bili pozvani da steknu za sebe, uz pomoć sjemena Moje Božanske Riječi, trajno blaženstvo u onostranom nakon ovog kratkog zemaljskog postojanja, među mnogim pozvanima jedino su nekolicina odabranih da prime pobjednički vijenac, kojeg Sam Ja Osobno jednom osvojio kroz Križ i na Križu kao čovjek.

16. Vodio Sam put za čovječanstvo kao primjer. Kao što Moj život nije bio razlikovan kroz plemenito rođenje i druge povoljne okolnosti i Ja Sam, konačno, morao dokončati Moj zemaljski život javno kao kriminalac na Križu, svi oni koji će Me slijediti će imati slične doživljaje. Oni će, također, biti proganjani, prezirani i zlostavljani. Ali kao što su Moje uskrsnuće i nakon toga Moj povratak u Moje Kraljevstvo pomrsili sve ljudske naume i Ja Sam pristigao u Moja nebesa produhovljen, tako će također oni koji su ponudili njihova srca kao dobru zemlju za Moju Riječ, jednom ubrati što su ovdje posadili u njihova srca. Znanje da su se borili, patili, ali također pobijedili, će biti njihova nagrada. Oni će primiti njihovu nagradu budući oni nisu nikada, poput neobazrivihi skitnica, zgazili pod nogama sjeme Ljubavi koje Sam posadio na njihovoj stazi. Oni također nisu dopustili njihovim srcima da otvrdnu niti su zanemarili rastući plod poradi svjetovnih užitaka koji su trnje za sve što je duhovno. Kao dobra zemlja oni će roditi plemenitim plodovima. Kao što Sam Ja jednom rekao: **'Poznat ćete ih po njihovim plodovima!'** (Matej 7:16, 20)

17. Time je sjeme sazrijelo, tako da konačno pšenica može biti razdvojena od pljeve, trnje i čičak su podređeni pročišćavanju kroz jednu vrstu vatre a zrela žitarica je sakupljena u Moje žitnice. Vi već možete primjetiti svugdje kako započinje prosijavanje. Ja ću doći da bi zatražio račun od ljudi za sjeme koje Sam posijao. I nagrada će biti u skladu sa radom. Moja Riječ je Božansko sjeme, ona je što vječnost sije za vječnost. Da li je sjeme zanemareno, da li je zgaženo pod nogama, da li ono pada među trnje, - Božanska klica ostaje zauvijek, **i jedno sjeme je dovoljno da**

proizvede izobilje onog što je dobro i obasme time svijet. Prema tome, nije od važnosti ako su tisuće ovih sjemenja bili posijani uzalud. Jer ona koja su pala na dobro tlo, u srca puna vjere, će rasprostrirati svjetlo nad onima koja ostanu mračna. I time sve to neće nikada biti uništeno što Sam Ja, kao Stvoritelj, iznio na vidjelo (*proizveo*), što Sam Ja, kao Isus, zapečatio sa Mojom smrću na Križu i što ću Ja uskoro, kao žetalac, sakupljati sa njiva duhovne aktivnosti. Ako bi žetva također bila mala, ovo bi i dalje dokazalo kako veliko nikada ne sahne ili truli ako je, spakirano u malo, ono sposobno proizvesti ogromne učinke. Prema tome, ne dozvolite vašim srcima da se pretvore u kamen ili da budu prebujala sa korovom i trnjem. Držite ih u sva vremena spremnima, tako da Moja Riječ, koja oživljava ponovno vašu dušu na toliko puno načina, može unutra proklijati, tako da vi nećete morati dijeliti sudbinu onih koji prihvate Moju Riječ jedino površno i, kada ona zahtjeva akciju, dokažu da je sjeme prionulo jedino uz površinu njihova srca ali nije u njega ni najmanje prodrlo.

18. Imajte ovo na pameti: sijač sije kako bi jednog dana ubrao žetvu.

19. Vrijeme žetve se približava. Budite pripremljeni da budete sakupljeni u Moje žitnice a ne da budete prisiljeni zaputiti se dužom stazom razvoja (*poboljšanja*) zajedno sa trnjem i čičkom. Prema tome: Tko ima uši, neka čuje dok još ima vremena! Amen.

Poredba o Velikoj Večeri

Sv. Luka 14:16-24: 'A on mu reče: "Čovjek neki priredi veliku večeru i pozva mnoge. I posla slugu u vrijeme večere da rekne uzvanicima: 'Dođite! Već je pripravljeno!' A oni se odreda počeli ispričavati. Prvi mu reče: 'Njivu sam kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj me.' Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa idem okušati ih. Molim te, ispričaj me.' Treći reče: 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'" "Sluga se vrati i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče sluzi: 'Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate, slijepe i hrome.' I sluga reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još ima mjesta.' Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i među ograde i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.' A kažem vam: nijedan od onih pozvanih neće okusiti moje večere."

(27 Ožujak 1872)

1. Ova poredba vam ukazuje Moje stremljenje da zadobijem čovječanstvo za Mene i Moje učenje. U drugoj prilici Sam rekao da nisam došao zdravima, nego onima koji su bolesni tako da mogu ozdraviti. Ja Sam također ukazao kakvi moraju biti oni koji pristupaju Meni i Mojem stolu, da skromnost ili poniznost mora biti prevladavajuće

obilježje osobe koja Me želi slijediti. Time, daljnji stihovi ovog poglavlja jasno ukazuju da onaj koji želi slijediti Mene, mora osloboditi njegovo srce od svega što je od ovog svijeta i potpuno se podložiti Meni.

2. Prema tome, svatko bi, prije nego odluči slijediti Me, trebao sebe zapitati da li posjeduje snagu i ustrajnost da ispovijeda i brani Moje učenje Ljubavi i vjere pod svim okolnostima. Kao što Sam vas opetovano podsjećao, – slijediti Mene, čuti Moje Riječi i živjeti sukladno, to je ozbiljna stvar koja se ne smije uzeti olako, jer jedino oni koji poznaju zakon, ili Moju volju, pa unatoč tome sagriješe protiv nje(*ga*), premda ih njihova savjest upozorava, jesu odgovorni u najstrožem smislu i, prema tome, grešnici. S obzirom na to, Ja Sam također rekao na kraju ovog poglavlja: **'Tko ima uši da sluša, neka čuje!'** **Drugim riječima: Moje se Riječi ne bi trebale čuti i onda zanemariti, nego bi se trebale primiti k srcu, dobro porazmisliti o njima, i onda ih se pridržavati!**

3. Ako se sada vratimo do same poredbe o Velikoj Večeri, moramo započeti, kao u mnogim slučajevima, sa tumačenjem (*samih pojedinačnih*) riječi, ako će dublje značenje Mojeg govora jasno izroniti. Ja Sam rekao: **'Neki je čovjek pripremio Veliku Večeru.'** Večera je istoznačna večernjem obroku. Što to naznačava? Najprije, mi moramo protumačiti ove dvije riječi u više detalja prije nego prosljedimo do značenja kompletnog izraza kako je korišten od strane Mene u poredbi.

4. Riječ 'večer' naznačava kasniji dio dana, kada je rad završen i čovjek traži počinak i obnavljanje snaga tijekom noći sve do jutra. Time, večer je u stvari 'kruna' za cijelu dnevnu aktivnost. I ako će večer donijeti počinak i zadovoljenje, sve što je bilo planirano ujutro je moralo biti poslušno kompletirano tijekom dana.

5. Očigledno je da je čovjek koji je radio i bio aktivan duž cijelog dana željan uvečer povratiti njegovu potrošenu snagu tako da bi bio sposoban obavljati njegov posao i sljedećeg dana. A pošto tijelo, i također duša posredno, uzimanjem hrane teži nadomjestiti što je bilo iskorišteno tijekom dana, fizička potreba, baš kao i mentalna, vodi većinu ljudi do obroka koji je, budući se blaguje navečer, opisan kao 'večernji obrok', za razliku od 'dnevnog obroka', koji se blaguje u podne i služi sličnoj potrebi. A budući ovaj nije popraćen sa dugim odmorom i povratkom snage, nego daljnjim radom, on jedino može biti opisan kao mali počinak na cesti, dok večera na kraju dana ne poziva jedino na počinak, nego također na pregled onog što je bilo ostvareno tijekom dana, pružajući opuštanje i zadovoljenje jedino njemu koji može sjesti za stol sa spokojnim uvjerenjem da je učinio sve što su njegova dužnost ili njegova savjest od njega potraživali učiniti.

6. Nakon što smo objasnili dublje značenje večernjeg obroka, mi sada dolazimo do drugog pitanja, naime, zašto je – kao što je spomenuto u poredbi – netko pozvao goste na njegov večernji obrok.

7. Ovdje, iznova, duhovno je značenje ovog čina bitnost koja vodi do shvaćanja onog što Sam želio ukazati kroz ovu poredbu Mojim učenicima i ostalima prisutnima.

8. Pozivanje drugih da dijele obrok je zbog važne činjenice da čovjek nije jedino fizičko nego također duhovno biće i da, premda on često jedino vodi brigu oko fizičkog, njegov duh i duša ne žele biti zanemareni. Ovo je jedan od vrlo dubokih dokaza za dvojnu prirodu čovjeka, neovisno o Božanskoj iskri koju Sam postavio unutar vas. Čak zvijeri imaju ovu potrebu za zajedništvom i jedino su radosne i sretne u takvom jednom udruživanju.

9. Vaši pametni materijalisti vjeruju kako je cijeli svijet jedino pokrenut i potican kroz energiju te da se sastoji od materije – što su dvije stvari koje oni sami u stvari ne mogu objasniti. Oni bi jedino trebali promatrati sebe tijekom jednostavnog obroka, onda bi otkrili puno lakše nego kroz bilo koju drugu vrstu istrage da čovjek ima dvije strane, materijalnu i duhovnu, od kojih svaka jedino može biti zdrava kada druga sudjeluje. Oni bi sebe uvjerali da je hrana jedino od koristi kada je pomiješana sa duhovnom ishranom, sa Ljubavlju, podudarajući se tako sa obadva glavna elementa čovjeka.

10. Ova nesvjesna žudnja većine ljudi da također sudjeluje u duhovnoj ishrani, je razlog zašto oni radije biraju obrok u društvu nego usamljeni, zašto imaju želju pozvati također druge na obrok, i zašto obiteljski život osigurava društvo za stolom kod ručka i večere.

11. Da se ova potreba za radosnim društvom može izopačiti i preći u krajnosti i čovjek može potpuno zaboraviti, ili kroz opijanje čak izgubiti, njegovo duhovno ja, nije dio naše istrage, budući ja govorim jedino o ljudima čije duhovno i dalje dominira njihovim fizičkim. Prema tome, mi ćemo preskočiti obadva ova česta slučaja gdje čovjek, stvoren kao duhovno biće, tone daleko ispod životnije, bez obzira na njegovo više odredište.

12. Sada smo objasnili večernji obrok baš kao i razlog za pozivnicu i možemo prosljediti i zagledati se поблиže u poredbu kako Sam je dao Mojim učenicima i Farizejima.

13. U prethodnim stihovima ovog poglavlja bilo vam je ukazano kako Sam želio dati Farizejima i uglednicima naznaku da je za čovjeka skromnost – a ne ponos – ono što mu donosi pozitivne bodove. Spomenuo Sam da je bolje za pozvanog gosta da

zauzme sjedalo na zadnjem kraju stola nego da riskira to da bude posramljen kroz prijekor. Rekao Sam im: ***'Tkogod sebe uzvisi on će biti ponižen, a onaj koji sebe ponizi će biti uzvišen!'*** Drugim riječima: Ne dopustite vašem samo-ljublju da sudi vašu moralnu-duhovnu vrijednost, nego čekajte da ova bude prosuđena od strane mudrijih i superiornijih ljudi. Tako ćete izbjeći da budete prekoreni; jer, tkogod sebe sudi na ovaj način on je već osuđen.

14. Kad Sam im nadalje rekao da bi čovjek, kada poziva ljude, trebao kombinirati ovaj poziv sa činom bratske Ljubavi, naum Mi je bio ukazati im da bi se čovjek trebao prisjećati njegovog velikog duhovnog uzvišenog podrijetla u svakoj od njegovih akcija, čak i onim najbeznačajnijim.

15. Prema tome, rekao Sam im: Ne obavezujte druge da vam uzvrate vaš čin ljubaznosti; jer ako bi za njega dobili nadoknade, učinak dobrog djela prestaje, baš kao da ono nikada nije bio učinjeno. Prema tome, djelujte na takav način – čak ako bi vam jedino bilo plaćeno sa nezahvalnošću – da vam primatelj dobrog djela nikada ne može nadoknaditi, ili jedino do malog stupnja. Na taj način pokazujete da ste slijedili više principe a ne jedino svjetovne interese.

16. Rezultati pozivnica, kako ih opisuje poredba, da je svaki pozvani gost našao opravdanje da ne prisustvuje, su trebali ukazati Mojim slušateljima koliko malo zahvalnosti i poštovanja može biti očekivano kada su ljubaznost i usluge udijeljeni onima koji ih ne trebaju. Stoga je onaj koji je želio prirediti gozbu, da je ne bi pripremio uzalud, bio prisiljen poslati njegovog slugu na ulice da sakupi sve siromašne i hrome i žedne kao goste za njegovu gozbu tako da ona ne bi bila protraćena. U ovom slučaju, gospodar kuće nije izvršio jedan čin ljubaznosti spram njegovih bližnjih budući početno nije naumio imati ovu vrstu gostiju za stolom, ali je bio prisiljen na ovaj korak. Međutim, to ga je podučilo, u budućnosti, obratiti više pažnje na duhovno stanje ljudi a ne vrednovati njegovog bližnjeg prema njegovim svjetovnim vlasništvima.

17. **Ovo, i više, može biti protumačeno iz ovog poglavlja budući je svaka Riječ iz Mojih usta beskrajna u njezinom značenju.** Ali mi ćemo se sada okrenuti objašnjenju toga kako je ova poredba primjenjiva na sadašnje vrijeme, ili čovječanstvo kao takvo, tako da iz nje možete izvući trajnu duhovnu korist.

18. Velika Večera, koju Ja uskoro namjeravam pripremiti za čovječanstvo, može lagano biti objašnjena na temelju onog što je već bilo rečeno. Ja pozivam, i već sam jedno duže vrijeme pozivao, svo čovječanstvo na ovaj večernji obrok na kojem oni, nakon što je njihov posao bio učinjen, mogu biti zadovoljni sa njihovim ostvarenjima i radovati se zbog njihova ispunjenog života i, nakon duhovnog počinka, sa pouzdanjem ići ususret novo-počinjućem jutru nikad-prestajućeg dana.

19. Ali kao što je gazda u poredbi prošao, tako isto i Ja prolazim. Previše zaokupljeni njihovim svjetovnim poslovima, većina ljudi sebe ispričavaju i odbacuju ili izbjegavaju Moj stol, gdje Moj duhovno nebeski kruh Ljubavi, krotkosti, nježnosti i bezuvjetnog povjerenja treba biti poslužen. A zašto? Budući su se tijekom njihova cijelog života oni odavali upravo suprotnome.

20. Tako ću Ja, također, morati poslati Moje sluge koji su ostali vjerni Meni, u svijet da potraže goste za Moj stol među siromašnima, osakaćenima i hromima koji su tijekom kursa njihovog života imali mnogo prilika da prema svojoj braći prakticiraju, ako ne Ljubav, barem toleranciju i ljubaznost. Zahvaljujući činjenici da su oni posjedovali nekoliko ili nijednu od dobrih stvari ovog svijeta, oni su postali tolerantniji i podložniji i uživaju hranu za Mojim stolom, pošto s njihovim patnjama u tijelu i duši, ovaj večernji obrok na kraju njihovog teškog života znači barem kraj svih njihovih patnji i oskudica.

21. "Hromi" i "osakaćeni" moraju također biti primjenjeni i na duhovni život duše, budući je za sada daleko više duhovnih invalida nego fizičkih. Oni će također biti pomognuti, jer će ove duše – zanemarene, ali ne izopačene – puno vjerojatnije prihvatiti čistu, istinsku, duhovnu hranu nego oni koji u svojoj uobraženosti zamišljaju sebe prosvjetljenima i vjeruju da ne trebaju poduku. Oni će se hraniti na Mojoj večeri kao Židovi kojima Sam jednom, kada nisu htjeli prihvatiti Moju Riječ, rekao da će im Ona biti oduzeta i dana poganima.

22. Tako će Velika Večera prije Mog dolaska odvojiti dostojne od nedostojnih. Za neke će put k Meni biti značajno skraćeno, dok će drugi biti odbijeni za dugo vremena i ostavljeni sebi samima dok ne svane njihova zora. I tek nakon što su bili marljivo radili tijekom cijelog dana, nakon što su se borili i patili, nakon dugih vremenskih perioda, – jedino tada će večera biti moguća za njih, također.

23. Večera koju Sam dijelio sa Mojim učenicima prije Mog odlaska, imala je istu svrhu kao i ona opisana u tumačenju ove poredbe.

24. Tijekom Mog života na Zemlji, Ja Sam pozvao cijeli Židovski narod, sve Pogane i svakog tko bi Me slušao. Međutim, većina njih se ispričala, i Ja Sam bio ostavljen samo sa slabima i nezbrinutima koji su, premda ne sa zemaljskim dobrima, bili blagoslovljeni duhovnim blagom i bili bolje sposobni pronositi Moj kruh, Moje učenje, u svijet.

25. Ista situacija postoji i u današnje vrijeme. Do sada, niti jedan sudac, niti ijedan uglednik nije bio spreman doći za Moj stol gdje bi mu Ja mogao poslužiti hranu velikog duhovnog svijeta. Svi Mi oni okreću leđa, a jedino oni koji su pretrpjeli velike

nevolje, te su više ili manje bili odbačeni od strane svijeta, su oni koji slušaju Moju Riječ. Iz njihovih redova ću formirati Moju radnu Ekipicu koja će za Mene tražiti na cestama i među ogradama one koji su čak i više osakaćeni i potrebiti. Takve je ljude najlakše pridobiti za Kraljevstvo Nebesko. Lakše ih je dovesti do djetinjeg stava i povjerenja u Mene, jer se tijekom njihova života nije nikada unutar njih probudio onaj ponos koji se obično nađe u onima koji su, kroz svjetovno bogatstvo, stekli poziciju iz koje misle da mogu zanijekati duhovno, ili se proći bez njega u potpunosti.

26. Vi bi, također, trebali primiti ovaj primjer i poredbu iz godina Mog naučavanja kao jedan pokazatelj da, kao prvo, *trebate staviti duhovno obilježje na svaku akciju, i drugo, da samo kroz Ljubav, krotkost i strpljivost možete probuditi povjerenje i pouzdanje.* Pobrinite se da vam mir i zadovoljstvo dozvole da uživete vašu Večeru i da ne morate čekati svitanje velikog jutra vječnog Kraljevstva Ljubavi sa strahom i zabrinutošću, kada vaš životni dan bude završio i kada se suočite sa velikim Obračunom. **Stoga, djelujte svaki dan na takav način kao da bi sa Zemlje morali otići danas.** Svake noći upitajte svoju savjest: ***"Da li bih ja bio spreman ako bi me Gospod, moj Bog, pozvao na Njegovu večeru?"*** Samo na ovaj način bi se mogli polagano, ali sigurno, poboljšati u tome svaki dan, izgraditi vašu duhovnu kuću tako da ona može postati, izvana kao i iznutra, kuća duše oplemenjene od strane Mene kroz Moju Božansku iskru, koja će jednom biti dostojna i s pravom nazvana Moje dijete, dijete Gospodara cijelog stvaranja.

27. Možete vidjeti kako vam pomažem sa svakim tekstom, svakim stihom da produhovite i pročistite svoje unutarnje biće, tako da Mi možete služiti kao dobar alat za postizanje uzvišene svrhe koju Sam za vas imao na umu kada Sam vas, povlaštene ispred mnogih drugih, obdario milošću izravne poduke da vas školujem za Moju svrhu i za veliko Kraljevstvo duhova.

28. Imajte ovo na umu! Ja vam to ne mogu dovoljno često ponavljati: Izdržite do Kraja! A Kraj će vam dokazati da Moje Riječi nisu prolazne, nego su vječne Riječi baš kao što i Ja Osobno jesam vječno bio, jesam i bit ću! Amen.

U svezi Izgubljene Ovce

Sv. Luka 15:3-32: 'Nato im Isus kaza ovu poredbu: "Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgublenu.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog

obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."

"Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika."

I nastavi: "Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdjeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraži svoja dobra živeći razvratno. Kad sve potroši, nastaje ljuta glad u onoj zemlji te on počne oskudijevati. Ode i pribije se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao." "Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svom ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.' Ustade i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provedemo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti." "A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedem. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'"

(30 Ožujak, 1872)

1. Ovo cijelo poglavlje Mojeg evanđeliste Luke bavi se sa onim što je bilo izgubljeno i sa radošću pri ponovnom pronalaženju. Pismoznancima i Farizejima koji su bili prisutni je u tri poredbe bilo ukazano zašto nisam tražio zdrave, nego bolesne, niti dobre i pravedne, nego grešnike (*Luka 19:10*).

2. Kako bi shvatili stvarno značenje ovih poredbi, mi najprije moramo – kao i u slučaju većine tekstova – dati detaljnije objašnjenje njihovih najvažnijih riječi. Premda vi imate govorni jezik i koristite njegove riječi da bi izrazili vaše misli, Ja vam moram

iskreno reći da od svih riječi koje koristite ne postoji niti jedna čije dublje značenje vi razumijete. Otud, kao dodatak tome što Sam vaš podučavatelj i tumač Mojeg Evanđelja, Ja moram također biti i vaš učitelj jezika.

3. Ovdje u ove tri poredbe – o izgubljenom ovci, izgubljenom novčiću i izgubljenom sinu – sljedeća objašnjenja moraju biti dana: Prvo: Što naznačava (*riječ*) 'izgubljen'? Drugo: Zašto je čovjek tako goruće i nestrpljivo željan pronaći iznova ono što je bilo izgubljeno? I treće: Zašto čovjek ima takvu izvanrednu radost u onome što je iznova pronađeno, radost koja je često daleko veća nego u više vrijednim i važnijim stvarima koje su i dalje u njegovom vlasništvu?

4. Gledajte, ova tri pitanja moraju biti razmotrena prije nego možemo prosljediti sa duhovnim objašnjenjem i primjenom na vas, svo čovječanstvo i cijelo vidljivo stvaranje; jer, kada je zapitan u svezi nečeg, čovjek mora najprije biti jasno svjestan značenja pitanja i njegove vrijednosti, pomoću čega je pola odgovora već dano.

5. Zato idemo sada sistematično započeti sa prvim pitanjem, naime: Što naznačava riječ 'izgubljen'?

6. Gledajte, ova riječ predstavlja misao koja dolazi osobi koja otkriva da nešto – bila to osoba ili stvar – što pripada njemu i dragocjeno mu je, njemu više nije na dohvat i ne može biti iskorišteno od strane njega niti to može uživati. Izgubljeno je sve što je slijedilo drugo odredište, drugačiji smjer od onog koji mu je dodijeljen.

7. Pošto ovo značenje može tako duboko afektirati čovjekov duševni život, ovo vodi do drugog iznad spomenutog pitanja, koje je: Zašto je čovjek tako goruće i nestrpljivo željan pronaći iznova što je bio izgubio?

8. Odgovor je ovaj: Budući je čovjekov mir uma bio poremećen kroz ovaj gubitak i on je goruće i nestrpljivo željan povratiti ovu ravnotežu. Otud, što je bilo izgubljeno ima doista duhovnu vrijednost za njegova vlasnika koja je često daleko veća nego njezina materijalna vrijednost.

9. Prema tome, čovjek je goruće i nestrpljivo željan povratiti vlasništvo onog što je bilo izgubljeno, vratiti to nazad u njegovu sferu akcije. On će se radovati kad to pronađe jer što je nedostajalo se sada vraća na svoje prijašnje mjesto i može još jednom biti iskorišteno u onu svrhu koju je on smatrao najboljom za to.

10. Iz ove čežnje nastaje gorljivost za potragom ili da se iskoriste sva raspoloživa sredstva da bi se povratilo vlasništvo onog što je bilo izgubljeno, – jedna aktivnost koja je često povezana sa tegobom i trudom. Iz ovog onda treće pitanje nalazi svoje riješenje, naime:

11. Zašto se čovjek više raduje prilikom ponovnog nalaženja onog što je bilo izgubljeno nego onome što već posjeduje? Ovo je lagano objašnjeno, budući pronalaženje ili potraga koštaju truda, a ovaj trud je bio nagrađen kroz uspjeh pronalaženja.

12. Budući bilo koja radost postaje stvarna radost jedino kada se ona može dijeliti sa drugima, ove poredbe spominju također to uživanje duše. Time u ove tri poredbe, koje Sam odabrao iz različitih životnih sfera, tuga prilikom gubljenja nečega je u svakoj slici izražena sukladno.

13. Najprije mi imamo pastira koji traži izgubljenu ovcu. Ova poredba je usmjerena protiv optužbe da Sam tražio društvo ljudi koji su, u očima pismoznanaca i Farizeja, bili opterećeni sa grijehom.

14. Što je pastir? Gledajte, pastir je čovjek kojem je bio povjeren izvjestan broj životinja za koje se od njega očekuje da ih vodi na dobre pašnjake i, ako je to nužno, da ih štiti od svih opasnosti. Stoga, pastir je odgovoran njegovom gospodaru da nijedna od životinja koje su mu povjerene ne bude ozlijeđena na nijedan način i da uvijek imaju dovoljno za jesti, prema tome pastir mora odabrati prikladnu ispašu za njih. Ako Sam Ja jeo sa grešnicima, dokazujući pri tome da Sam radije birao bolesne nego zdrave, koji nisu bili u potrebi za duhovnim liječnikom, ova poredba o izgubljenoj ovci je bila najviše prikladna da nagna Moje učenike razumjeti razlog za Moj stav; jer izgubljena, zalutala ovca – slikovito rečeno – jeste poput neobraćenog, onog koji duhovno nije vođen, ili bolesnog čovjeka.

15. Baš kao što je izgubljena ovca izložena svakojakoj vrsti nesreća, takvima da postane plijenom divljim zvijerima ili da se obruši sa litice, što su opasnosti koje je ona često nesposobna prepoznati, tako jedan zalutali, duhovno bolestan čovjek, koji – zaveden od strane svijeta – ne zna ništa o njegovom duhovnom odredištu, jest u opasnosti da kompletno propusti njegovu stvarnu sudbinu kao člana budućeg vječnog kraljevstva i može jedino, nakon dugih perioda vremena kroz veliku patnju i gorka iskustva pristići do točke do koje Sam ga Ja želio dovesti najkraćom cestom.

16. Ja Sam rekao: Pastir je obavezan voditi njegove ovce na dobre pašnjake i zato je to također bila Moja dužnost budući Sam bio uzeo za zadatak odvoditi ljude sa opasnih staza, na kojima su oni nepromišljeno hodali, nazad na istinsku stazu života, do njihove stvarne duhovne sudbine.

17. Iskoristio Sam primjer pastira, budući je za ljude tih vremena bilo lako razumjeti i najbliže je bilo Mojem pozivu kao Sina čovječjeg, pošto Sam Ja, Mudrost koja je sišla na Zemlju, htio vratiti nazad Mojem Ocu izgubljenu djecu poput zalutalih ovaca

pastira. Kao što je radost pastira velika kada nakon duge potrage on iznova pronađe izgublenu ovcu, vlasništvo koje mu je bilo povjereno, tako je Moja radost velika kada je duša bila povraćena.

18. Kako bi učinio ovu poredbu još jasnijom odabrao Sam drugu poredbu u svezi žene koja je izgubila novčić i učinila je sve kako bi ga iznova pronašla. Ja Sam znao itekako dobro koju su vrijednost Farizeji i pismoznanci pridavali novcu i, prema tome, oni su mogli sa lakoćom razumjeti gorljivu potragu od strane žene, budući je ovo bilo uzeto iz njihove vlastite sfere razmišljanja. Čovjek može brinuti čak i zbog malog novčića te ga tražiti dok ne bude pronađen.

19. Imao Sam još druge razloge na pameti kada Sam im rekao najprije poredbu o izgubljenoj ovci kao bića sa dušom, onda u svezi gubitka materijalne stvari pretpostavljane vrijednosti i, konačno, u svezi gubitka duhovnog dostojanstva u slici sina razmetnog. Sa ovime Ja Sam im želio reći da je lagano povratiti gubitke duše, ne toliko lako povratiti materijalne gubitke a najteže povratiti duhovne gubitke.

20. U prvom slučaju, okolnosti i uvjeti mogu pomoći odvući zalutalu osobu od njegovih pogrešnih gledišta i nagnati ga da se još jednom zaputi ispravnom stazom. Materijalni gubici, međutim, obično vrše takav jaki pritisak na dušu da se ona koleba u njezinoj vjeri u Mene, čak očajava i ulaže svaki napor da povrati svjetovna zadovoljstva. Žena spomenuta od strane Mene je mogla biti zadovoljna sa preostalim devet novčića, ali onaj jedan izgubljeni joj je bio tako drag njezinu srcu da je potražila svaki kutak da ga pronađe.

21. Naravno, u ovoj poredbi također, Ja Sam imao jedino duhovne procese na pameti, ne materijalne. Prema tome, Ja Sam rekao u svezi sa pronalaženjem izgubljenog novčića, kada je žena proglasila pronalaženje svim prijateljima i susjedima, da će na nebu biti isto tako mnogo radosti nad jednim grešnikom koji se pokaje, to jest, nad dušom koja je spašena od propasti.

22. Što se tiče treće poredbe – one o sinu razmetnom – doveo Sam Moje slušatelje već dovoljno daleko na dohvat Mojeg duhovnog shvaćanja da bi im mogao dati kao najveći i posljednji primjer priču u kojoj se ne radi o materijalnom gubitku, nego o gubitku duhovnog dostojanstva čovjeka, koji – zaboravan glede njegove vlastite vrijednosti – postaje sluga svijetu i njegovim učicima, slama sve veze koje ga vežu za dom i obitelj, i juri u svijet, popuštajući potpuno svojim strastima sve dok, iscrpljen i duhovno poražen i jedino u najvećoj bijedi, on ne prepozna dubinu ponora u kojeg se bacio vlastitom slobodnom voljom.

23. U prvom primjeru, bio je to pastir koji je spasio ovcu od pogibelji, stvorenje koje je daleko ispod njega, vraćajući je nazad njezinu stadu. U drugom slučaju bila je to žena koja je sebe smatrala sretnom kada je ponovno pronašla svoje materijalno

vlasništvo. U oba slučaja su jedino zemaljske stvari bile uzete kao primjeri. Ali u trećoj poredbi je svim ovim gubicima dodana očinska Ljubav, koja je pretrpjela veći i više vrijedan gubitak. Ova je poredba bila najbolje primjenjiva na Mene, Oca svih stvorenih bića, jer ona u jednu ruku objašnjava pokajanje izgubljene duše a u drugu ruku beskrajno suosjećanje voljenog Oca sa svim njegovim posljedicama.

24. Uzet iz ljudskog života, primjer razmetnog sina je bio najvažniji, jer Sam u njemu pokazao Mojim slušateljima, uz obiteljske veze, kakav bi otac trebao biti i kako su, nažalost samo nekolicina stvarno takvi. Kroz Očevu radost u sinu koji se vratio, želio Sam im pokazati kako će beskonačno veća biti radost Stvoritelja svih bića kada On vidi ljude, koje je postavio u svijet kao slobodna bića, da se vraćaju Njemu svojevolutno. Kroz ovu poredbu Sam ih mogao navesti da shvate da je u Mom Kraljevstvu duhova radost nad takvim povratkom čak veća nego u obiteljskom životu kada se povrati član koji je dugo nedostajao, slikovito govoreći o slavlju koje je otac priredio kada se njegov sin, za kojeg je mislio da je mrtav, vratio nazad.

25. Time ove poredbe predstavljaju tri slike iz ljudskog života koje nisu primjenjive samo za ona vremena, nego za sva vremena, uključujući vaša.

26. Ja Sam spreman sve pretrpjati da spasim izgubljenu ovcu i sinove, vodeći prve kući a potičući druge da se vrate vlastitom slobodnom voljom. Opomene, nevolje svake vrste, bolesti i teški gubici ih trebaju stalno podsjećati da postoji još jedan svijet pored ovog vidljivog. Ja ne previđam stvari, i ustvari cijelo stvaranje vam prikazuje na koji se način razmetni sin mora postepeno vratiti k Meni, svom Stvoritelju i Ocu. Eonima vremena se ovaj proces odvijao i još uvijek se odvija na drugim svjetovima. Na vašoj Zemlji se on približava svom zaključenju i veliki korak naprijed će biti ostvaren, omogućujući zavezanom duhovnom razvijati se lakše i brže spram odredišta za koje Sam izabrao ovu planetu Zemlju i njezine stanovnike.

27. Sve u cijelom svemiru mora postati produhovljeno, mora se razviti nagore; ali ljudi, zbog kojih Sam Ja Osobno došao na Zemlju, imate pred sobom veći zadatak nego milijuni drugih duhova sa drugih svjetova. Jer nisam bez razloga i svrhe odabrao vašu Zemlju i na njoj Moje vlastito poniženje kao primjer za Moje cijelo Kraljevstvo duhova.

28. To je zbog čega ste svi vi ovdje okruženi sa više iskušenja, jer je cijena vašeg budućeg postojanja veća nego ona od mnogih bića na drugim planetama koja prolaze polako kroz njihove procese pročišćavanja i preobrazbe, dok vi, obdareni velikim Svjetlom Moje Riječi i primjerom, možete – uz snažnu volju – ubrzo ostvariti ono za što druga bića trebaju nezamislivo duže vremenske periode. Ovdje, na ovoj maloj Zemlji, proces produhovljavanja mora biti brži. Sve je bilo uređeno na takav način i sva sredstva su na raspolaganju za ljude, dok oni produhovljavaju sebe, svoju

dušu i putem nje njihovo tijelo, da retroaktivno također potaknu duhove vezane u tamnoj materiji prema bržem napredovanju. Jer, grubo izgrađene duše trebaju grubu, tvrdnu materiju, dok finija, duhovno razvijena bića trebaju također lakšu osnovu. Stoga, kako čovječanstvo napreduje u svom produhovljavanju, svijet u kojem mora živjeti slijedi ga korak po korak.

29. Imajući ovo na umu, vi bi trebali uložiti svaki napor da unaprijedite ovaj proces produhovljavanja. Počevši sa vama samima, jer što se više možete odreći zemaljskih stvari, to će više vaše unutarnje biće postati produhovljeno. Ono će eventualno zasjati kroz vanjsku formu, proizvedeći odraz unutrašnjeg sadržaja.

30. Ovo napredovanje, što sebe više očituje najprije samo kod nekolicine ali poslije sa mnogima-, će dovesti do rješavanja Mojeg duhovnog pitanja, kada ću Ja, kao jedan pastir, dovesti sve vas kao Moje ovce do bogate ispaše nebeskog svjetla, da primite sve duhovne stvari koje je voljeni Otac pripremio za vas od nezapamćenih vremena.

31. Dobro se pobrinite da unaprijedite ovu svrhu koliko god je moguće. Mislite na radost duhova i bića koja su toliko zabrinuta za vašu sudbinu. I čak i ako ovaj napredak mora biti popraćen svim vrstama patnji i borbi, cilj je vrijedan sve ove nevolje. Vaša vlastita radost kod prevladavanja svih poteškoća, radost onih koji se vesele sa vama u onostranom, vaša nagrada sa Mojom vječnom Očinskom Ljubavi i neprestano rastuće napredovanje iz blaženstva u blaženstvo, iz užitka u užitak, učinit će da zaboravite male poteškoće kratkog prokušavajućeg života.

32. Stoga, slijedite Pastira i nemojte opet zalutati na druge staze nakon što je On prošao toliko mnogo nevolje da vam pokaže ispravan put do vječnog života i Njegovog dijeteštva! Amen.

Poredba o Nepoštenom Upravitelju

Sv. Luka 16:1-13: 'Govoraše i Svojim učenicima: "Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prositi? Stidim se. Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.'" "I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru momemu?' On reče: 'Sto bata ulja.' A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'" "I

pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti." "I Ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore." "Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?" "Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

(11 Travanj, 1872)

1. Ovo Evanđelje se bavi nepoštenim upraviteljem koji je, nakon što je njegov gospodar doznao za njegovu nepoštenje, nastojao osigurati za sebe rupu za bijeg tako da ne ostane bez sredstava za život i bude prisiljen zarađivati za njegovu življenje teškim radom.

2. Dao Sam Farizejima i pismoznancima ovu poredbu budući su oni, iznad svih drugih, veličali novac ili mamona (*bogatstvo ovog svijeta*) i kako bi ga namakli obilato nisu bili posramljeni iskoristiti bilo koja sredstva da postignu njihovu svrhu.

3. Što je nepošteni upravitelj učinio u ovoj poredbi, naime, umanjio za pola dugove onih koji su dugovali njegovu gospodaru kako bi zadobio naklonost gospodarevih dužnika, je također bilo učinjeno od strane Farizeja u njihovim religioznim zakonima. Oni su bili strogi sa siromašnima a popustljivi sa bogatima, kao što je i danas slučaj sa vašim svećenstvom.

4. Pravila koja Sam podučavao Moje učenike: Moj savjet da pridobiju prijatelje za sebe sa mamonom (*svjetovnim bogatstvom*) tako da ne trebaju trpjeti nedaću u vremenima potrebe; također sljedeći stihovi: **'Onaj koji je vjeran u onome što je najmanje je također vjeran u najvećem, a onaj koji je nepošten u najmanjem je također nepošten u najvećem.'** **'Ako prema tome vi niste bili vjerni u nepoštenom svjetovnom bogatstvu, tko će vam povjeriti istinska blaga?' 'Ako niste bili vjerni u onome što je drugog čovjeka, tko će vam dati ono što je vaše vlastito?' 'Ni jedan sluga ne može služiti dvojicu gospodara; jer ili će on mrziti jednoga a ljubiti drugoga; ili obrnuto'**, što u duhovnom smislu znači: **'Vi ne možete služiti Boga i mamona'**, – svi ovi stihovi sadrže – uz jedino neznatne razlike – jedno te isto. Jedino deveti stih naizgled proturječi onima koji slijede budući daje savjet da se prijatelji zadobiju sa svjetovnim bogatstvom (*mamonom*) tako da nas u vremenima oskudice prijatelj može poduprijeti, dok je u drugim stihovima naglasak na činjenici da čovjek ne može služiti dvojici gospodara, sa trinaestim stihom koji jasno izjavljuje: **'Vi ne možete služiti Bogu i mamonu.'** Kako osoba može zadobiti prijatelje sa svjetovnim bogatstvom te i dalje služiti Bogu? Možete vidjeti kako izgleda da tu postoji

proturječe u ovome; jer Bog i mamon – ili materijalni svijet sa njegovim bogatstvima i užicima – jesu sigurno sasvim nasuprotne stvari, i očigledno je da onaj koji časti mamona i svijet ne može istovremeno ljubiti Boga i slijediti Njegove propise.

5. Kako bi razjasnili ova proturječja, zagledajmo se поближе u ove stihove i nastojanje da bi, usprkos njihovom očiglednom proturječju, našli zajedničko stremljenje spram jednog cilja. U ovoj poredbi Ja Sam rekao kako je loš upravitelj u znatnoj mjeri umanjio cifre koje su dugovali dužnici njegovog gospodara. **U duhovnom smislu ovo naznačava jednostavno da se prijestupi koje je osoba počinila protiv Mene kao Najvišeg Bića, tretiraju sa više popustljivosti uzimajući u obzir njegovu vlastitu prirodu i okolnosti u kojima mora živjeti.** Ako bi Ja sudio vaše akcije ili vas čak kaznio bez ovakvog obzira, cijelo bi čovječanstvo bilo u beznadežnoj situaciji. Kraj bi trebao biti drugo istrebljenje cijele ljudske rase, slično onome pri velikom potopu. A kada bi stvarao nove ljude, Ja bi ih trebao napraviti strojevima namjesto slobodnim ljudima, ako nisam želio da slijede isti put.

6. Ako kaže: ***'Učinite sebe prijateljima mamonu'***, to znači koliko i: Olakšajte teret onoga koji je opterećen grijehom i lošom savješću. Razjasnite mu da je njegova krivica velika preda Mnom, ali da je ne bi trebao smatrati neotkupljivom. Dokažite mu da čovjek ne može živjeti na Zemlji bez svijeta, ali da on mora živjeti sa njegovim bližnjim. Međutim, on bi trebao napraviti koliko god može dobra, čak i ako mu loši utjecaji mogu postaviti prepreke na njegovom putu. Podučite ga da ne gleda na Mene kao na vrhovnog, strogog suca, nego kao na voljenog Oca, Koji je, kod svakog počinjenog grijeha, sasvim svjestan u kojoj mjeri je sam grješnik odgovoran, a koliko od toga je zbog svijeta.

7. Na ovaj način olakšavate teret zabrinutima i pomirujete ih sa svijetom kojeg oni možda žele napustiti u svojoj pretjeranoj revnosti. Tješeci ih tako sa dobrim savjetom, vi djelujete u skladu sa riječima: ***'Napravite sebe prijateljima mamona (svjetovnog bogatstva).'*** Tako osvajate srca drugih koji bi drugačije u svom očaju mogli baciti sebe u ruke svijeta, ili izgubiti nadu u Boga, vječnost i čak u postojanje njihove vlastite duše.

8. Slijedeći stih, deseti, kaže da će onaj tko je vjeran u malome biti također vjeran i u velikim stvarima. Ovo znači: Jednom kada je vjernik shvatio da se može oduprijeti svijetu svojom ograničenom snagom ne predavajući mu se i sagledavajući sve stvari na njihovom pravom svjetlu, on neće biti obmanut materijalnom raskoši. Pa čak i kada bi ga okolnosti mogle postaviti na višu poziciju, on će ostati vjeran svojim principima baš kao što bi napravio sa manje moći i sa ograničenom sferom djelovanja.

9. Ovo je također potvrđeno dvanaestim stihom, jer 'tuđe' označava vaše materijalno, a 'vaše vlastito' označava vašu duhovnu sudbinu. Posvetiti se potpuno

jednome ili drugome je, naravno, jedino moguće ako je jedno potpuno zanemareno, a počast se daje samo drugome (što znači da čovjek ne može služiti dvojici gospodara), dok je moguće iskoristiti jedno da bi se u potpunosti postigla čovjekova svrha u drugome. Samo na ovaj način je moguće da se ljudi dovedu bliže Meni i streme za njihovim duhovnim savršenstvom, kada dok žive u svijetu, upotrebljavaju sva njegova bogatstva i blaga sa samo jednim ciljem na umu, pametno koristeći ono što im je povjereno da dokažu njihovu bližnjemu, i kroz njega Meni, kako su oni razumjeli Moje dvije zapovijedi Ljubavi.

10. Sljedeća poredba o bogatašu i siromašnom Lazaru je trebala čak i jasnije pokazati Mojim slušaocima posljedice koje proizlaze ako se osoba potpuno preda bogatstvu umjesto da ga koristi za duhovne svrhe. Bilo je to da im se pokaže kako na ovaj način čovjek prima svoju plaću već na Zemlji, dok je plaća drugome sačuvana za drugi, mnogo duži život; jer je život kratkotrajan, drugi pak traje vječno. Bilo bi sasvim jednako nemoguće onome čiji je um svjetovan stupiti na stazu blaženstva – osim ako to čini iz unutrašnjosti- kao što će biti već usavršenome vratiti se svjetovnom razmišljanju.

11. To što je bogataš u svojoj mucij tražio da se spase barem njegova braća, na što je Abraham odgovorio da čak i kad bi se mrtvi vratili na ovaj svijet, oni ne bi mogli uvjeriti nekoga tko ne vjeruje u svoju religiju i njene principe, znači da bi oni koji su se potpuno predali svijetu, ili mamonu, malo pažnje obratili čak i kad bi im nadnaravni utjecaji prišli, jer su već odavno zanemarili nadnaravno kao ne-postojeće i zanijekali ga riječima i djelima.

12. Dakle, iz cijelog ovog Evanđelja o nepoštenom upravitelju slijedi da vi ljudi - a posebno oni od vas koje Ja, više nego druge, želim uvesti u Moje tajne stvaranja i Moje učenje-, ako želite zadobiti prijatelje za sebe i djecu za Mene, ne smijete drugima otežavati put pretjeranim zahtjevima, a što se vas tiče, kada ste sagriješili, morate ostaviti Meni da odlučim u kojoj mjeri ću vas Ja učiniti odgovornima za vaše pogreške ili pak ne.

13. „Previše“ je uvijek štetno. Ni vama samima, ni drugima ne smijete činiti put k Meni preteškim. Ne pokušavajte biti Moji duhovi dok ste još slabi ljudi! Vaša ljudska priroda nije dorasla takvim čežnjama. Vi i dalje možete biti puni Ljubavi za Mene i vaše bližnje i zadržati vašu moralnu čistoću u vrevi svijeta; vi možete potpuno služiti Meni bez da zauzvrat okrenete potpuno leđa svijetu.

14. Ne vidite li kako Ja Sam, koristim svjetovne događaje za duhovno obrazovanje čovječanstva? Ja ne prezirem i ne mogu mrziti ono što Sam Ja Osobno stvorio. I sva ljudska aktivnost, loša koliko može biti kod jednog ili drugog pojedinca, ipak uvijek mora služiti Meni u smjeru duhovnog usavršavanja Moje djece i cijelog čovječanstva.

15. Baš kao što djelujem Ja, kao vrhovni sudac i vladar, trebate i vi također. Vi bi također trebali iskoristiti okolnosti, situacije i događaje koje susrećete tijekom svojeg života na takav način da pomognete unaprijediti Moju svrhu, uglavnom kroz vaše akcije spram vaših bližnjih. Tada neće biti nužno prizivati mrtve – kao što je molio bogataš iz prisposode – ako ste vi, živeći, najbolji vidljivi svjedoci činjenice da ljudska duša usred vreve života, prisjećajući se svoje uzvišene misije, ne može služiti dva gospodara, već samo jednoga, Gospodara cijelog Svemira, Mene jedinog, koristeći postojeće okolnosti jedino u svrhu ubrzavanja i uspješnog kompletiranja velike čovjekove sudbine.

16. Tako vidite iz poredbe u kojoj nepravda služi kao primjer, kako korisne mogu biti čak i okolnosti koje izgledaju loše, ali rezultiraju u najveličanstvenijoj stvari kojoj sam Ja, kao Bog, kao Isus, težio i koju ste, kao Moja djeca, naumljeni pomoći Mi dovršiti! Amen.

Poredba o Farizeju i Cariniku

Sv. Luka 18:9-14: 'Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge potcjenjivahu, reče zatim ovu poredbu: Dva čovjeka uziđoše u Hram pomoliti se: jedan Farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili – čak kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem. A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: Bože milostiv budi meni grešniku! Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj prije nego onaj! Jer svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.'

1. Niz Evanđelja koja Sam do sada objasnio su sadržavala poredbe što oslikavaju događaje u svakodnevnom životu kroz koje su Moje učenje, ili radije Moje dvije zapovijedi Ljubavi, protumačene.

2. Glavni cilj ovih objašnjenja je zaštititi se od ostalih tumačenja, pošto ljudi, prečesto priljubljeni jedino uz slovo, misle kako ono što nije specifično spomenuto u zapovjedima, također nije zabranjeno.

3. Pošto Sam za vrijeme Moje službe na Zemlji itekako bio svjestan uskog načina razmišljanja Mojih učenika i ostalih slušatelja, Ja Sam često koristio primjere, poredbe i sličnosti materijalnih stvari sa onime što je duhovno i nevidljivo, tako da u

umovima ljudi ne bi preostala ni najmanja sumnja po pitanju toga kako treba razumjeti Moje učenje i religijske zapovijedi koje su ranije bile dane.

4. Ovo Evanđelje ukazuje kako Sam Farizejima, koji su u njihovoj oholosti uvijek sebe smatrali boljima od drugih, dao poredbu koja se posebice bavila sa njihovim greškama; jer oni su vjerovali kako su, sve dok se drže njihovih religijskih običaja, napravili sve što je bilo potraživano i njihov Bog bi mogao biti zadovoljan sa njima.

5. Pripovjedio Sam im u svezi dvoje ljudi, od kojih je jedan, naizgled vršeci različite zakone i običaje svoje religije, gledao dolje na drugoga ponosno i sa prezirom kao da je on bio daleko ispod njega, pošto je taj čovjek imao zaposlenje koje je u tim danima bilo smatrano za ne baš posebice pošteno.

6. Ova usporedba jednog, koji je u svojoj oholosti mislio kako nije griješio ili jedino vrlo malo, sa drugim, koji je u dubokoj poniznosti bio sasvim svjestan svojih grijeha, kao posljedice ljudske slabosti, je bilo pogodno da bi ponizilo silni ponos Farizeja. Također je Mojim učenicima i drugim slušateljima protumačilo neke od Mojih akcija koje su kršile prihvaćene Židovske običaje, ukazujući im razliku između ispunjavanja zakona u skladu sa slovom ili razumijevanja njegovog duhovnog značenja te sukladnog izvršavanja.

7. Kao objašnjenje ovog primjera rekao Sam Svojim učenicima; ***'Jer svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.'***

8. U naknadnim stihovima ovog poglavlja, ukazano je kako osim Boga nitko sebe ne može nazivati 'dobrim', pri čemu čak ni Sebe Samoga, kao Sina Čovječjeg, nisam izuzeo. To Sam učinio kako bi ih prisilio razumjeti da riječ 'dobar' kao karakteristiku nije lako ostvariti i zaslužiti, i da se potražuje puno, jako puno, da bi se moglo biti sposoban polagati pravo na takav opis; jer u tom slučaju bi riječ 'dobar' također značila 'oslobođen od grijeha.'

9. Nadalje u ovom poglavlju, kada su Mi bila dovedena djeca, ukazao Sam da ljudi, ako žele polagati pravo na Moje Kraljevstvo, moraju biti poput djece po pitanju jednostavnosti i nevinosti srca i potpunog povjerenja. Jer jedino onaj koji posjeduje ove dječje karakteristike će biti sposoban probiti se u Moje kraljevstvo sa molitvom. Iz tog razloga, prvi stih ovog poglavlja kaže kako čovjek treba neprestano moliti i u tome ustrajati, što znači da sve treba biti učinjeno sa Mnom i Moje dvije jedine zapovijedi na umu. A da bi to čovjek bio u stanju, on mora biti sposoban žrtvovati ako je nužno svoje najomiljenije navike, ono što će mu najviše nedostajati. Ovo Sam protumačio zgodom sa vladarom, jer od njega sam zatražio žrtvovati ono što mu je bilo najbliže srcu.

10. Poredba da bi kamili (*priveznom užetu*) bilo lakše proći kroz iglene uši nego bogatom čovjeku ući u Kraljevstvo Božje, naznačava kako je čovjeku koji je još priljubljen uz svjetovne stvari, nemoguće ući u Moje Kraljevstvo duha. Jer izdići se iz materijalnog na duhovni stupanj je moguće jedino kada su sve svjetovne stvari podređene duhovnom cilju.

11. To što je Petar ovom prilikom izvukao zaključak kako su oni, pošto su sve napustili, bili Moji učenici, jedino dokazuje kako ljudi lako precjenjuju njihove žrtve, očekujući nagradu već na Zemlji, **dok oni tu nagradu mogu primiti jedino u drugom svijetu i to kao svjesnost o ispunjenju svojih obaveza.** Moji učenici još nisu imali pravilno razumijevanje ovoga, pošto su još uvijek previše bili ovisni o Mojoj vidljivoj osobi i prema tome nisu bili sposobni sazrijeti. Kada Sam im govorio o Mojoj predstojećoj patnji, oni nisu razumjeli pošto su vjerovali da, ako su već njima bila obećana blaženstva ovdje i u onostranom zbog njihovih materijalnih žrtava, to bi još više bilo primjenjivo na Mene koji Sam pred njima hodao slobodan od grijeha i čist.

12. Oni su bili slijepi poput slijepca na putu za Jerihon; oni Me jesu slušali, ali nisu razumjeli značenje Mojih Riječi. I kako Sam slijepcu podario vid pošto je čvrsto vjerovao da ga Moja ruka može izliječiti, tako kada sam izlio Svoga Duha na Moje učenike, njihova duhovna sljepoća je bila izliječena i jedino onda su oni potpuno razumjeli i vidjeli na najblistavijem svjetlu što Sam im govorio u poredbama i sličnostima tijekom tri godine Moje učiteljske službe. Jedino onda su shvatili tko Sam bio, što Moje učenje predstavlja, i koja je bila njihova vlastita misija.

13. Ovo Evanđelje vam od početka do kraja, u nekoliko riječi, govori uvijek jednu stvar. Govori vam kako je jako teško u praktičnom životu 'biti dobar' ili 'biti bez grijeha' i da je sposobnost žrtvovanja toliko raznolika. Općenito ovo Evanđelje za cilj ima ponižavanje čovjekove samo-obmane kako je bolji od drugih. Zbog toga, upućivanje na poniznost. U cariniku je sebe otkrila kao vrlina, u vladaru je bila zahtjevana kao najviša žrtva, u maloj djeci je bila očigledna kao nesvjesna nevinost, obećana Mojim učenicima kao buduća nagrada, i demonstrirana s Moje strane u Mojem životu na Zemlji kao najviši primjer u Mojoj konačnoj patnji.

14. Ovdje vidite različite etape poniznosti, usmrćivanja čovjekove vlastite prirode da bi se ostvarilo najviše duhovno savršenstvo koje je bilo demonstrirano od strane Mene kao vječnog primjera.

15. Obratite pozornost na ovo Evanđelje u kojem vam je pažnja bila skrenuta na najdubokoumnije pravilo riječima baš kao i primjerom Mojeg vlastitog života. **Ne zamišljajte za sebe kako ste nešto bolji pošto primete Moju Riječ prije mnogih drugih,** i učite kao iz Mojih usta kako treba biti shvaćena i prakticirana u životu.

16. Također među vama ima još puno onih koji su poput bogatog vladara. Za vas će, također, doći trenutak kada ćete morati odbaciti ono što vam je bilo najdraže u ovom svijetu a što ste dosad zabrinuto čuvali. Onda možete biti sigurni kako će mnogi od vas biti tužni i otići svojim putem poput bogatog vladara. Onda će kriterij biti korišten na vašoj ljudskoj prirodi da bi se vidjelo koliko puno duhovnog ste apsorbirali od nebeskog kruha sa kojim Sam vas tako velikodušno opskrbljivao. Prema tome, riječi prvoga stiha **'uvijek molite i nikad ne posustajte'** su također upućene vama, da uvijek možete imati dovoljno snage i ne posrnuti pod najtežim uvjetima, već čvrsto stajati pored Mene. Jer jedino će onima koji ustraju biti nadoknađeno za njihove svjetovne gubitke u onostranom, a ne onima koji su se kolebali i sumnjali.

17. Molite se neprestano da svaki trag oholosti i ponosa može biti eliminiran iz vas i postavite na sebe odjeću poniznosti! Postanite poput male djece! Imajte povjerenja u Moja obećanja, jer ono što vam sada govorim nije ništa novo. Skoro prije dvije tisuće godina Sam to rekao Svojim učenicima i vjernicima. Bilo je pred vašim očima – crno na bijelo kako bi vi rekli – jako dugo vremena; ali vi ste slijepi poput slijepca iz Jerihona, i ne vidite svjetlo koje isijava iz ovih riječi. U nevolji vašeg srca vi Me često zazivate: 'O Gospode, učini da progledam!' A oni koji sa povjerenjem sebe prepuste Mojoj brizi zaista dožive kako ću 'onima koji se mole bez prestanka uslišiti njihove molitve.' Jer njihova vjera će im pomoći kao što je slijepčeva vjera pomogla njemu.

18. U ovim Nedjeljnjim propovijedima, vi sada primete toliko puno svjetla da više ne možete imati nikakve sumnje u vezi s značenjem Riječi koje Sam jednom izgovorio, niti kako one trebaju biti primjenjene, te da socijalni i politički razvoj u vašem dijelu svijeta vodi prema konačnom cilju, eventualnom produhovljavanju ljudske duše.

19. Rekao Sam Mojim učenicima o Mojoj neminovnoj patnji i smrti, ali im nisam rekao kako će ta patnja i smrt biti i ostati najveći trijumf duhovne nad ljudskom prirodom. Nisam im rekao, pošto Me oni ne bi razumjeli; ali sada kažem otvoreno kako se sve žuri da bi do sazrijevanja dovelo sjemenje koje Sam posadio u te tri godine Moje službe. Usprkos svim krvavim i odvratnim događajima kojima je poslužilo kao isprika kroz stoljeća, Moje učenje će na kraju biti pobjedničko kada će čovjek biti prisiljen kroz patnju i nevolju sebe osloboditi sve prljavštine koja i dalje prijanja uz njega.

20. Što se Meni dogodilo u tim danima – patnja, borbe i čak smrt, koja se pretvorila u pobjedu kroz uskrsnuće i uzašće – se u sadašnje vrijeme također događa sa čovječanstvom. Kada Sam onda Ja patio kao čovjek, sada će čovječanstvo također morati patiti.

21. Što je svjetovno mora biti izrugano, prezreno i raspeto, kako bi duhovno unutar čovjeka uskrsnulo i da je čovječanstvo u stanju približiti se Mojem duhovnom kraljevstvu.

22. U onim danima Sam Svojim primjerom ukazao put i danas ga ljudi moraju slijediti. Sretan je onaj koji rano započne sebe oslobađati sveg svjetovnog utega koji zaustavlja njegovo penjanje do viših duhovnih nivoa! On ima dobar početak, ali oni koji su preduboko u materiji i ne žele čuti Moj poziv na buđenje, oni će proći poput zidova Jerihona koji su se srušili na zvuk trublji. Oni neće izbjeći njihovo uništenje pošto oni, kao materija jedino, ne mogu biti primljeni u duhovno kraljevstvo.

23. Ove 53 propovijedi vam nisu bile dane uzalud. One su bile dane za vas i sve one koji će jednog dana žeđati za vodom života. Svatko bi trebao shvatiti koliko je bogatstvo Ljubavi, istine i topline života skriveno u Evanđeljima jednom zapisanim od strane Mojih učenika, za što, duhovno razumijevanje i dalje nedostaje u većine ljudi.

24. Kako bi vam (raz)otkrio Evanđelja koja su bila zapečaćena sa više od sedam pečata i izgradio cestu prema Meni i Mojim nebesima kroz ove knjige, Ja vam dajem ova objašnjenja. **Da bi vam bila od koristi ona se ne smiju jedino čitati već prakticirati u životu.** tako da najveća mjera unutarnje prisebnosti, mira, i utjehe može doći onima koji žele postati Mojom djecom. Amen.

Poredba o Dobrom Samarijancu

Sv. Luka 10:25-37: *I gle, neki učitelj Zakona usta i, da Ga iskuša, upita: "Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštirim?" A On mu reče: "U Zakonu što piše? Kako čitaš?" Odgovori Mu onaj: Ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i svoga bližnjega kao sebe samoga!" Reče mu na to Isus: "Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš." Ali hoteći se opravdati, reče on Isusu: "A tko je moj bližnji?" Isus prihvati i reče: "Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojnike koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, i kad ga je vidio prođe drugom stranom. A tako i levit: prolazeći onuda, priđe i pogleda ga, pa prođe drugom stranom. Ali neki Samarijanac, kako je putovao, dođe do njega, i kad ga je vidio, sažali se pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: 'Pobrinu se za njega. Ako što više potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.'" "Što ti se*

čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojnike?" On odgovori: "Onaj koji mu iskaza milosrđe." Nato mu reče Isus: "Idi pa i ti čini tako!"

(10 Travanj, 1872)

1. Ovi stihovi vam kazivaju poredbu o Dobrom Samarijancu. Sa ovom očiglednom ilustracijom Sam želio odgovoriti na pitanje Farizeja: 'Tko je moj bližnji?'; ukazujući mu tko je bio njegov bližnji i kako druga zapovijed Ljubavi: 'Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga' treba biti protumačena u duhovnom smislu.
2. Ljudi su uvijek pravili značajnu razliku između ljubavi prema drugom čovjeku, bratske ljubavi i ljubavi prema bližnjemu, koje se sve sjedinjuju u jednu ljubav.
3. U tim vremenima, kada Sam Ja dao ovu poredbu, zahvaljujući razlikama u klasi i poziciji isto kao i društvenom mišljenju, ljudi su i dalje bili jako daleko od onog što Sam Ja želio da razumiju u Mojoj zapovijedi: 'Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!' Ova činjenica postaje očigledna u Farizejevom pitanju u svezi toga tko je zapravo bio njegov bližnji. Prema tome, Ja Sam morao primjerom ukazati tko je svakome bližnji. Tako više nema nikakve sumnje u svezi koncepta 'bližnji' i prakticiranja Ljubavi prema bližnjem, jer samo od dobronamjernosti ili dobrih želja se niti bližnji niti čovječanstvo niti, od svih ponajmanje, Ja mogu okoristiti na bilo koji način.
4. Iako se o ovoj drugoj zapovijedi Ljubavi zapisalo i reklo jako puno stvari, samo nekolicina ljudi je razumjela Ljubav prema svojem bližnjemu, ili tko je zaista njihov bližnji.
5. Generalno oni izvlače zaključak: 'Svo čovječanstvo je moj bližnji, i zakon da ja trebam voljeti bližnjega svoga kao sebe samoga, također određuje količinu Ljubavi.'
6. Sasvim točno, kažem Ja, ali važno pitanje je: Na koji način je svo čovječanstvo ili svatko moj bližnji, i što znači voljeti samoga sebe – ali obratite pažnju – u ispravnoj mjeri?
7. U ova dva koncepta leži ključ od Mojeg kraljevstva i, prema tome, od svih zamislivih zapovijedi, Ja Sam učinio ovu zapovijed Ljubavi prema bližnjemu, drugom glavnom zapovjedu – i to ne samo za vašu Zemlju, već za sve svjetove, čak i za veliko duhovno kraljevstvo.
8. To je, iznad svega, zapovijed Ljubavi, pošto bez Ljubavi nema topline, bez topline nema života, bez života nema stvaranja. Ljubav je prva pokretačka sila što stimulira na aktivnost, a aktivnost sukladno tome stvara toplinu. Toplina – izražaj gibanja,

vibracija – se očituje kao život, a život je 'dolazak u postojanje', 'postojanje' i 'prolaženje' kao vidljivi znak života ili stvaranja u njegovoj cjelini.

9. Ljubav uzdiže sva bića koja ju osjećaju i prakticiraju prema drugima. Bez Ljubavi ne bi postojalo nikakvo duhovno jarm-mjerno za akcije; Ja ne bi postojao bez Ljubavi niti bi postojala ijedna stvorena stvar koja bi mogla steći trajnost.

10. Baš kao što je Ljubav u Meni stvorila Moje duhove, sva živa bića, čak i materiju, i sve to obuhvaća sa istom žestinom, hrani, podupire i vodi do najvišeg duhovnog cilja, suštine najuzvišenije Ljubavi, - na taj način čovjek također treba prigrliti svijet u kojem mora živjeti sa istom Ljubavlju. Sve stvoreno, - proizvedeno iz Ljubavi i kroz Moju Božansku Ljubav – treba biti stalan dokaz da Sam Ja voljeni Otac jedino kada Moja stvorena bića, Moji bližnji, vrše njihovu dužnost, njihovu misiju, kako je namjeravano s Moje strane i kako Ja želim da bude izvršavana, naime, svojom vlastitom slobodnom voljom i ne pod prisilom. Slobodna volja uzdiže stvoreno biće, suprotno onom biću koje je vođeno instinktom i prisiljeno djelovati na određeni način.

11. Ova Ljubav koja obuhvaća sve treba biti standard za Ljubav koja treba boraviti u srcu svakog čovjeka i kao trajni memorijal uzvišenih početaka treba također vladati svim mislima, riječima i djelima. Ova Ljubav, kao što to čini Moja, ne treba znati ni jednu drugu svrhu osim djelovanja za dobrobit svojih drugova i drugih ljudskih bića. **Prirodno, čovjek ne može udovoljiti svim željama svoga bližnjega, već mora odbiti neke ako bi njihovo ispunjenje bilo više na štetu nego na korist.**

12. Pogledajte Mene! Ja volim svih vas Ljubavlju koju vi niti možete razumjeti niti uzvratiti, ali Ja ipak ne kažem 'Da' vašim brojnim zahtjevima, - češće 'Ne'. Zašto? Jer vi često žudite za stvarima koje bi vam bile na štetu. Čak i ako vam ovo odbijanje donosi patnju i borbe, nesreću ili gubitak voljenih, ono je i dalje rezultat Ljubavi, Ljubavi vašeg nebeskog Oca, Koji je sve stvorio za vas, patio puno poradi vas, i na nezahvalnost, porugu i odbacivanje nastavlja uzvraćati sa blagoslovima.

13. Ovo vam ukazuje kako Ljubav mora biti shvaćena ako će voditi do dobra umjesto do zla. Ovako Ljubav prema bližnjem treba biti shvaćena. **Kao što ljudski otac ne ispunjava svojoj nezreloj djeci sve što oni žude u njihovom nedostatku pravilne prosudbe, već uvijek ima na pameti uzvišenu svrhu obrazovanja, isto tako bi vi trebali činiti dobro vašem bližnjem jedino ako ste uvjereni da, u skladu sa vašom sposobnošću prosudbe, to ne bi promicalo određeni porok ili hrabrilo lijenost u vašem bližnjem umjesto marljivosti.**

14. Ovo je vrsta Ljubavi sa kojom Ja vladam svijetom iz Moje mudrosti. Na taj način vi, također, trebate ograničiti i kontrolirati sa vašom razumskom silom vaš poriv za pomaganjem, tako da vaše najplemenitije namjere ne bi imale suprotan učinak.

15. Druga pojedinost koju treba uzeti u obzir je: 'Vi trebate ljubiti bližnjega svoga kao sebe samoga!'
16. Ovo, također, može biti protumačeno na onoliko načina koliko ima duhovnih stadija u ljudskoj prirodi, počevši sa samo-odricanjem sve do ekstremnog egoizma. I ovdje se pojavljuje pitanje:
17. 'Kada je moja samo-ljubav opravdana, korisna meni i drugima?'
18. Tek kada se na ovo pitanje odgovori, postaje jasno koja Ljubav treba biti prakticirana i kako. Vi možete vidjeti da, striktno govoreći, riječi 'Ljubav' i 'sebe samoga' imaju sasvim drugačije značenje nego ako se na njih gleda samo površno.
19. Značenje samo-ljubavi vam najprije mora biti potpuno jasno; vi morate znati što bi trebali voljeti u sebi i kako. Jedino onda vi možete predati vašu Ljubav drugima, ili biti u stanju prosuditi sa kakvom Ljubavlju trebate tretirati druge.
20. Instinkt samo-očuvanja, produžavanja vlastitog života i aranžiranja istog što je ugodnije moguće, je bio usađen u svako ljudsko biće. Ovaj nužni instinkt za očuvanjem izvanjskog trupa ili zaštitnog omotača za duhovnog čovjeka je morao biti usađen duboko u čovjeka, tako da on ne bi, kad god bi bio u nevolji za vrijeme tijeka svog života, pokušao ugušiti ovaj instinkt i odbaciti svoje tijelo prije nego je unutrašnji čovjek sazrio.
21. Ovaj instinkt samo-očuvanja je toliko moćan i nužan da jedino ljudi koji zanemaruju sve duhovno, koji nemaju vjere ni religije u istinskom smislu te riječi ili su bili oslabljeni kroz lažnu filozofiju života ili duhovne poremećaje u njihovom životnom-organizmu, mogu doći do stanja gdje bi uništili njihovu duboko-ukorijenjenu Ljubav za životom i skončali njihovo postojanje ranije nego je određeno u planu Mojih Božanskih, univerzalno važećih zakona.
22. Duše takvih samoubojica će imati puno težu cestu ka savršenstvu u onostranom pošto nisu bile usavršene kada su napustile ovaj svijet i ušle u onostrani svijet.
23. Drugi tip samo-ljubavi je viši. To je instinkt za očuvanjem i usavršavanjem duhovnog. Čovjek teži prilagoditi svoje duhovno ja što je više moguće Onome Koji je usadio iskru Božanske svjesnosti u njega, uzdižući ga na taj način visoko iznad materije i postavljajući ga na granicu između dva svijeta, tako da sa svojim fizičkim tijelom on pripada materiji a sa svojim duhom duhovnom svijetu.

24. Nedostatak ili preobilje samo-ljubavi može biti prisutno u materijalnoj baš kao i u duhovnoj čovjekovoj prirodi.

25. Nedostatak materijalne samo-ljubavi sebe izražava kada je osoba umorna od života. Onda fizički instinkt samo-očuvanja slabi do takve mjere da takva osoba često uništava svoje fizičko tijelo kada joj njezin zemaljski život donosi neke manje poteškoće. Ovo stanje je često izazvano krivim odgojem, kroz ne-vjeru u Boga ili život duše nakon smrti, ili kroz neku mentalnu smetnju.

26. Drugi ekstrem je preobilje samo-ljubavi. Smatrajući svoje fizičko blagostanje kao najvažniji faktor u životu, čovjek uživa jedino u najnižem egoizmu. On koristi sva raspoloživa sredstva da bi ostvario svoju svrhu. Za njega ništa ne postoji osim njegovog vlastitog ega i, niječući ikakvu vezu bratske Ljubavi, on je uvijek jedino svoj vlastiti bližnji. Takvi ljudi su na najnižem duhovnom nivou, jer oni izbjegavaju sve bitke i žrtve. Oni za sebe traže jedino užitke, i koriste sva sredstva – bez obzira da li su ona dozvoljena ili zabranjena, zakonita ili nezakonita, Božanska ili sotonska – da bi ostvarili svoj cilj. Takva samo-ljubav u potpunosti isključuje svu Ljubav prema bližnjemu.

27. Samo-ljubav također može biti ako osoba teži obrazovati i usavršiti svoga unutarnjeg čovjeka jedino poradi svoje vlastite koristi, tako da mu čak njegovo tijelo postane teret i on bi ga se želio riješiti što je prije moguće.

28. Ovdje imate dva ekstrema: Nedostatak i preobilje samo-ljubavi, u materijalnoj isto kao i u duhovnoj čovjekovoj prirodi. Ako se, međutim, kormilari srednjom putanjom gdje čovjeku nije dozvoljeno prići preblizu ni jednom od ovih ekstrema, pitanje se postavlja kako to utječe na Ljubav prema bližnjemu koja bi trebala biti usmjeravana od strane samo-ljubavi.

29. Ovdje, također, važi isto što sam objasnio na početku; umjerena Ljubav, vođena razumom, koja ima na pameti stvarno čovjekovo odredište i cilj njegovog zemaljskog života, će kormilariti samo-ljubav takvim tokom da tijelo ne pati, ili čak zaostane u razvoju pod utjecajem duha ili duh pod utjecajem tijela. Čovjek uvijek treba imati na pameti da mu je njegovo tijelo bilo povjereno, i da baš kao što će jednom morati odgovarati za svoju dušu, on će također biti zapitan: 'Da li si uvijek koristio svoje tijelo za ono zašto je bilo stvoreno, ili si ga zloupotrijebio?' Tako čovjek neće biti odgovoran samo za svoj duh i povjerene mu talente, već istovremeno također i za svoj materijalni život.

30. I duh i tijelo trebaju biti korišteni, obrazovani i kontrolirani na takav način da se Mene, Davatelja, uzima u obzir u svakoj akciji, označavajući ju tako sa pečatom božanstvenosti. Ovaj način razmišljanja, djelovanja i rada treba također biti standard

za način na koji prakticirate Ljubav prema vašem bližnjemu. Ova Ljubav će dodijeliti bližnjemu sve što je dobro ukoliko je to u skladu sa Mojim vlastitim moralnim principima.

31. Čovjek najprije mora prepoznati u sebi što je sposoban (u)činiti sa ciljem da bi bio sposoban prosuditi mogućnost drugih. On mora naučiti razlikovati u sebi što je dobro i loše. On mora naučiti što je od dobrobiti ili uništavajuće za duh a što za tijelo, prije nego pruži drugima iz slijepe ljubavi ono što ih samo može uništiti umjesto da im pomogne ostvariti najviši cilj.

32. Prema tome, najprije regulirajte vašu samo-ljubav! Ako ju održavate u pravilnoj mjeri, vaša samo-ljubav će vas najbolje dovesti do Ljubavi prema vašem bližnjemu. Jedino gdje jasne ideje vladaju mogu rezultirati potpuno valjane akcije; inače vi ćete tapkati u mraku i krivo ćete shvatiti ili zloupotrijebiti vašu ljubav na štetu drugih. Svugdje u svijetu ekstremi su štetni i ne vode ničemu, bilo u Ljubavi bilo u mržnji, u davanju ili odbijanju, u govorenju ili u šutnji.

33. Prema tome, što god činite, imajte na umu vaše uzvišeno odredište i ne zaboravite da ste ljudi a ne bogovi i da previše baš kao i premalo Ljubavi prema sebi može isto tako voditi do loših rezultata isto kao što bi visoke ili preniske zamisli o Ljubavi prema bližnjemu bile štetne za čovjekove prijatelje radije nego blagotvorne.

34. Najprije prepoznajte vaše vlastite slabosti sa ciljem da budete tolerantni prema drugima. **Testirajte da li bi udovoljenje zahtjevu imalo dobar ili loš učinak na vas osobno, i onda sukladno tome dijelite vaše milostinje, vaše žrtve za vaše bližnje. Nigdje drugdje se toliko štete ne može učiniti koliko kada se pojam Ljubavi prema bližnjemu shvati doslovno.**

35. Gledajte, Ja Sam vaš bližnji i Ja činim sve da vas učinim Svojim bližnjima, Mojom braćom i sestrama, čak Mojom djecom. Međutim, usprkos svoj Mojoj Ljubavi i mudrosti, Ja nisam spreman dati ljudima sve što traže od Mene u njihovoj nezrelosti, pošto Ja, kao duh, kao Najuzvišeniji Duh, najbolje znam što je dobro za Moju djecu, Moju duhovnu braću i sestre jer Ja ih želim školovati a ne iskariti.

36. Prema tome, naučite od Mene kako Ja održavam Moje cijelo stvaranje, vodim sve njegove dijelove zajedno ka velikom cilju iskupljenja od materije. Onda ćete zasigurno pronaći pravi način između davanja i uzimanja, udovoljavanja i odbijanja. Onda će druga velika zapovijed Ljubavi pronaći svoj pravilan duhovni izražaj ne samo u riječi već također u djelu, ako vi činite vašem bližnjem ono što bi vi – da ste se našli u istoj situaciji kao vaš bližnji – kao duhovna bića smatrali najboljim za vas same.

37. Poštujući duhovno uvijek više od bilo čega drugog, vi morate tražiti u tome početnu točku svih vaših akcija da vas one, pošto su u skladu sa Mojim velikim stvaralačkim mislima, mogu oplemeniti i uzdignuti tako da, sve više prosvjetljeni, vi možete prepoznati Mene, vašeg naj-voljenijeg Oca, kao ono što Ja želim biti svima, naime, vaš duhovni Vodič, Vođa i Otac. Amen.

Poredba o Svadbenoj Gozbi

Sv. Matej 22:1-14: Isus im ponovno prozbori u poredbama: "Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!'" "Ali oni ne mareći odoše - jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. Na to se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali." "Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici ne bijahu dostojni. Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!'" "Sluge izidoše na putove i sabraše sve koje nađoše - i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju. Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. Kaže mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijemi. Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.' Doista, mnogo je pozvanih, malo izabranih."

(26 Travanj, 1872)

1. Ovdje imate pred vama poredbu o svadbenoj gozbi sa kojom Sam naumio skrenuti pažnju farizeja na njihove vlastite spletke i njihove posljedice; jer oni su bili u zabludi da nitko nije prozreo njihove igre. Ali pošto Sam Ja bio nestrpljiv postići njihovo poboljšanje, prekrio Sam u mnogim prilikama velom Moje Riječi i upozorenja njima putem poredbi, koje Farizeji jesu razumjeli, ali ljudi nisu uvijek. Ja nisam želio kompletno uništiti njihovu predodžbu kod ljudi dok su oni još bili sposobni na poboljšanje. Međutim, budući Ja uvijek čavao udaram u glavu, njihov bijes protiv Mene je nastavio rasti sve dok, kao što je bilo određeno, njima nije bila dana prilika i snaga da ispune, u odnosu na Mene, što su proroci bili predskazali stoljećima ranije i što Sam Ja, također prorokovao Mojim učenicima kao Moju buduću sudbinu i kraj na Zemlji.

2. U ovoj poredbi Ja Sam usporedio Kraljevstvo Nebesko, ili Oca na Nebu, sa kraljem koji je poslao pozivnice na gozbu za njegovog sina prijateljima i poznanicima, ali je svugdje primio izbjegavajuće ili negativne odgovore. Kralj im se u svojem gnjevu osvetio tako što ih je ubio i zapalio njihovu imovinu.

3. Kada je po drugi puta poslao svoje sluge on im je naložio pozvati sve koje bi oni pronašli na cestama i trgovima, i sluge su dovele i dobre i loše do stola njihova gospodara. Među ovim gostima je bio također jedan koji nije bio obučen za ovu priliku. Kada za to nije imao nikakve isprike, on je bio izbačen u krajnju tamu, da tamo trpi za svoj nedostatak. I poredba dokončava sa značajnim riječima: ***'Mnogi su pozvani, ali nekoliko ih je odabrano!'***

4. Ovo je sadržaj poredbe, ali kako bi ju shvatili u njezinom duhovnom značenju, mi moramo ispitati sve spomenute okolnosti dok ne otkrijemo stvarno duhovno značenje ove poredbe i njezinu primjenu na to vrijeme baš kao i na sadašnjost i budućnost. Vi uvijek morate imati na umu kako postoji puno dublje značenje u Mojim Riječima nego su mnogi slušatelji u to vrijeme pretpostavljali i nego će u budućnosti pretpostavljati. Započnimo sa formom ove poredbe tako da možete vidjeti kako sve ima svoje dublje duhovno značenje ako je postavljeno – duhovno osvijetljeno – ispred unutrašnjeg oka uma.

5. Usporedio Sam Kraljevstvo Nebesko sa kraljem koji je želio prirediti svadbenu gozbu za svojeg sina. Dakle, u najvišem smislu, ova poredba se odnosi na buduće vjenčanje ili kompletno sjedinjenje materijalnog sa duhovnim svijetom, ili razlaganje materije i oslobađanje duha zatočenog u materiji kako bi ostvario njegovo sjedinjenje sa onim što je više.

6. Prva slika – vjenčanje – naznačava sjedinjenje dvoje u jedno duhovno biće, pa čak i ako su rastavljeni u dva tijela. Vjenčanje predstavlja veliko i uzvišeno vrijeme kada se ono što je slično susreće i zajedno izvađa što ne bi bilo moguće pojedincu.

7. Ovo je sjedinjenje ili vjenčanje, koje je obično na Zemlji proslavljeno svadbenom gozdom, na koje su svi koji su bili smatrani dostojni sudjelovanja pozvani; ali poredba kaže da su pozvani odbili doći.

8. Vidite, ova svadbena gozba označava cjelokupni period od stvaranja čovjeka do velikog potopa. Zemlja, ukrašena u svoje svadbene ruho, pozvala je sve ljude na duhovno sjedinjenje. Željela je pozvati na ovu gozbu ljude, duhovna bića, kao materijalnu sliku radosnog evulucijskog procesa cijelog stvaranja. Oni, međutim, odajući radije počast fizičkom svijetu i njegovim zadovoljstvima nego duhovnom, oglušili su se o poziv i izazov da streme uvis, već su radije uzeli suprotni smjer. I posljedično, da bi se još uvijek moglo dogoditi sjedinjenje Mojeg Duhovnog Kraljevstva sa materijom, velika poplava je morala uništiti ljudski rod tog vremena, odnosno, one ljude koje Sam obdario velikom nadmoći, te podučio i odgajao svim mogućim sredstvima.

9. Nakon ove katastrofe, preostali su potomci, u kasnije vrijeme, bili ponovno pozvani na gozbu sjedinjenja, i zapravo je tada živući ljudski rod, uzburjan prethodnim sudom i također vođen unutarnjim osjećajem, želio sjedinjenje duhovnog zavezanog u njihovom tijelu sa višim predjelima duhovnog svijeta. Međutim, ova želja nije bila dovoljno izrazita i bila je protumačena od različitih ljudi na različite načine. Stoga, kako poredba kaže, dobri i zli su došli na svadbenu svečanost.

10. No među pozvanim gostima – tako nastavlja poredba – bio je također čovjek koji nije imao svadbenu ruho i stoga je bio izbačen u krajnju tamu. Ovime se naznačava: Svi oni koji su barem osjećali jednu unutarnju prisilu prema duhovnom rastu, nadali su se vidjeti svoje želje i ideje ispunjenima. Stoga, oni su bili puni sretnog iščekivanja, odnosno, svaki od njih- slikovito govoreći – obukao je najbolje što je imao za svadbenu ruho. Tako su dobri otvoreno prikazali njihovu unutarnju Ljubav, njihovu najunutarniju, iskrenu težnju da postanu čistiji i bolji. Također su se oni manje dobri, pa čak i zli, ukrasili izvana sa znakovima pobožnosti, želeći se pokazati boljima nego što zaista jesu.

11. Samo jedan čovjek – kako poredba kaže – nije se gnjavio oko bilo kakvog pretvaranja. Htio se predstaviti onakvim kakav je bio, ali je želio sudjelovati u ovom sjedinjenju, pod uvjetom da je ono udovoljilo njegovim gledištima. I ta jedna osoba, koja je smjelo prkosila Meni, Kralju, je nitko drugi nego Lucifer, ili Sotona, duh kojeg Sam Ja davno izbacio i koji, kao uosobljeni princip zla, predstavlja suprotan pol Mojem vlastitom Ja. Dakle, ovaj promišljeno najviše zao duh je bio izbačen u krajnju tamu gdje je plač i škrgut zubi ili- drugim riječima- gdje on može čekati u tami svog vlastitog uma dok poboljšanje iznutra ne bude učinilo njegov povratak mogućim.

12. Ono što Sotona jest kao osoba, predstavljeno je na vašoj Zemlji onom vrstom ljudi koji vrlo dobro znaju što je dobro i plemenito, ali radije biraju zlo i čine ga namjerno. „Dobri“ i „zli“ na svadbenoj gozbi obuhvaćaju sve one koji griješe jer su preslabi, ali iako bivaju žrtve svojih vlastitih slabosti, oni nikada nisu izgubili čežnju za poboljšanjem i ne preziru ga ni ne odbacuju. Najviše zli i nepopravljivi duhovi i duše, također naj-unazađeniji u cijelom stvaranju, su oni koji znaju što je dobro, ali ga ne čine jer ga mrze i također, gdje god je moguće, potiču druge da skrenu od njega. Takva težnja je paklenske prirode jer se Ljubavni-impuls koji Sam posadio u sve duhove i bića, okrenuo u zlo umjesto u dobro.

13. Farizeji su osjećali da se metafora o čovjeku bez svadbenog ruha odnosila na njih, pa su se jako razljutili. Vidjeli su da će zbog svoje vlastite greške biti izuzeti od svih budućih užitaka u oblasti duhova, sve dok ih dobrovoljna preobrazba ne učini dostojnima napredovanja spram Mene. Stoga, ova poredba završava riječima: **„Mnogo je pozvanih, ali malo izabranih“**, što naznačava da su vrata u Moje veliko

carstvo duhova bila i jesu otvorena svim duhovima Mog Stvaranja, ali da će samo nekolicina uspjeti u tome da uđu u sfere vječnog mira, spokojstva i blaženstva. Ovo neće biti moguće sve dok iz svojih srdaca nisu izbacili sve što je od svijeta i osjetila. Jedino tada mogu biti izabrani da sudjeluju u Mojem Kraljevstvu. A njihove duhovne oči će jedino moći podnijeti blještavilo Mojeg Neba Ljubavi i Svjetla samo onda kada slična nebeska zraka bude sijala iz njih, koja može i mora naći potpuno zadovoljenje jedino u odbljesku velikog Duhovnog Neba Svjetla.

14. Ovo je duhovno tumačenje ove poredbe, koja je zadržala njezino značenje sve do ovog dana. Od tog vremena, Ja Sam slao Moje sluge da pozovu svakog na svadbenu gozbu u Moju kuću, ali često bi se oni vratili bez da su ostvarili njihovu svrhu. Dok se stoljeće za stoljećem kotrlja u bezdan prošlosti, Ja nikada nisam prestao pozivati. Neki od pozvanih jesu došli, ali oni su budalasto očekivali od Mene i Mojeg Kraljevstva ono što Sam Ja zahtijevao od njih. Oni su okrenuli njihova leđa duhovnom Kraljevstvu odabirući namjesto toga radije dužu cestu nego onu kraću, grublju i jamovitiju.

15. **Ja i dalje nastavljam slati glasnike koji proglašavaju Moju volju i koji će objasniti ljudima istinsku svrhu njihovog postojanja i da oni, bez obzira na njihov otpor, prije ili kasnije moraju stići do točke gdje ih Ja želim dovesti.** Mnogi se oglašuju na glas Ljubavi i Mira; oni će biti izgubljeni za dugo vremena. Sa tugom gledam kako Mi većina počinje okretati njihova leđa i namjesto da slijede Mene, slijede ono što spoznaju kao zlo.

16. Kada je moj poziv bio neuspješan, jednom Sam morao spasiti izgubljeno čovječanstvo kroz poplavu, i opet ću biti prisiljen, zbog dobra i da se ne izgubi iz vida odredište čovječanstva, dozvoliti da se dogodi slična katastrofa. Jedino što će prijašnja materijalna voda biti zamijenjena sa duhovnom vodom Moje Istine. I kao što su se ljudi nekoć pokušavali spasiti od rastućeg materijalnog potopa, oni će sada biti preplavljeni Mojim Svjetlom, i Ja ću probuditi bolje duhove da ga šire. A kada Svjetlo bude prošlo sve, neznalice će morati pobjeći od Njegovog blistavog sjaja i sakriti se u vanjsku tamu njihovih vlastitih slabosti.

17. Time, ono što sam rekao farizejima u poredbi, biti će ispunjeno duhovno. Sada će se, također, neki jako razljutiti na ovo moćno svjetlo, jer će ono osvijetliti ono što su oni tako dugo držali u tami. Međutim, to mora postati svjetlo, neovisno o Sotoninom otporu, jer Moje Kraljevstvo je Kraljevstvo Svjetla! Sudbina je duhova i bića koja Sam stvorio, uključujući cijelu ljudsku rasu, ili ići kroz dugotrajan proces pročišćavanja u vječnoj tami njihovih vlastitih duša, koji odgovara najgušćoj materiji, ili da uz odricanje i veliki trud, trpeći i boreći se, krenu kraćim putem spoznaje. Ovo je sudbina duhova i bića koja Sam stvorio, jednako kao i cijelog čovječanstva.

18. Svi su pozvani kao duhovi, ali jao onom koji bi pokušao ući u Kraljevstvo Svjetla bez svadbenog ruha! On bi prošao kao onaj spomenut u poredbi; bio bi izbačen u krajnju tamu dok neće započeti zoriti u njegovom srcu. Baš kao što Sam Ja, tijekom Mojeg vidljivog kratkog boravka na Zemlji, želio osvjetliti sve tamne kutke ljudskog srca Mojim Riječima, tako da u vrijeme Mog povratka, koji je pred vratima, sva srca moraju imati svjetlo, ili su barem morala postati prijemčiva za svjetlo, da na taj način svadbena gozba može biti proslavljena. Tada ću Ja, kao Kralj i Otac, pripremiti svadbenu gozbu za sina, Moje duhove, i mi ćemo tada kao jedno srce i jedan um proslaviti svečanost najvećeg duhovnog sjedinjenja zbog kojeg Sam Ja, u onim vremenima, postavio najveći primjer poniznosti i Ljubavi za sve vas. Amen.

Poredba o Nevjernom Sluzi

Sv. Matej 18:23-35: "Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. Kad započne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.' Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostio." "A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!' Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga." "Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavije gospodaru. Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostio svomu bratu."

(28 Travanj 1872)

1. U mnogim Sam vam prilikama spomenuo da Sam morao protumačiti do u detalje za Moje učenike i ostale sljedbenike sve što je rečeno u Moje dvije Zapovijedi Ljubavi i objašnjeno čak još više jasno u deset Mojsijevih Zapovijedi. Ali budući Sam imao posla sa ljudima koji su željeli detaljne smjernice, tako da bi se znali ponašati u različitim situacijama, Ja Sam morao iskoristiti svaku priliku da ili dam puna objašnjenja (*tih*) Zapovijedi ili da ih oslikam kroz poredbe na takav način da su one mogle služiti kao podloga u svim situacijama.

2. Prema tome, u ovom poglavlju vi pronalazite, od početka do kraja, pravila ponašanja, dijelom jasno objašnjena, dijelom u metaforama i poredbama, kako bi osigurao da će Moji učenici i budući sljedbenici Mojeg učenja znati bez ijednog tračka sumnje kako se ponašati u različitim situacijama i također kako s time u svezi druge uspješno podučavati.

3. U početku, Moji učenici su i dalje bili poput male djece i nesposobni shvatiti uzvišene pojmove glede Mene i Mojeg Kraljevstva kao što su to mogli nakon što Sam izlio Mojeg Duha na njih. Stoga vi ih često nalazite pitati iznenađujuće nevinna i jednostavna pitanja. Kako su mogli Moji učenici, koji su bili u svakom trenutku pod utjecajem Mojeg prisustva, Mojih Riječi i Mojih djela, i dalje pitati: **'Tko je najveći u Kraljevstvu Nebeskom?'** (Matej 18:1) Ako su Moji učenici i dalje mogli pitati takva pitanja, vi možete zamisliti kako su drugi tek razmišljali, koji su znali čak još manje. Prema tome, Moj odgovor i što je rečeno u sljedećim stihovima je jednostavan.

4. Ja Sam poredio jednostavnost djeteta sa anđeoskim umovima bića koja su Meni najbliža. Baš kao što Moji anđeli ne bi trebali biti uvrijeđeni, stoga također oni sa bezazlenim umom djeteta ne smiju biti povrijeđeni, budući su oni bezgrješni, a djeca općenito imaju povjerenja u svakog tko im prilazi. Prema tome, najveći je grijeh susresti jednostavnost sa podmuklošću, prijezirom (*porugom*), ismijavanjem i mržnjom. Na ovo se također upućuje u naknadnim stihovima, gdje je rečeno alegorijski da ako je čovjekova duša vođena od strane strasti, bolje je uložiti svaki napor da ju se nadvlada nego da duša propadne kroz tu jednu strast.

5. Ovi primjeri i poredbes su predstavljeni u alegorijama jezika tog vremena, koje su i dan danas još uvelike rasprostranjene na istoku.

6. Nakon što Sam naznačio Mojim učenicima da je bolje žrtvovati jedan dio vlastitog ja nego cijelu svoju dušu, rekao Sam im u naknadnim stihovima u svezi radosti koju Ja, kao Stvoritelj, doživljavam ako ništa od onog što Sam jednom postavio u svijet nije izgubljeno već se sve na kraju vraća k Meni, pročišćeno i produhovljeno. Ovo je jasno izraženo u poredbama o pastiru i izgubljenoj ovci.

7. Ja Sam također rekao Mojim učenicima kako izgubljeno može biti spašeno tako što se pomaže poboljšati zabludjelima i grešnicima bez da se povrijedi njihovo samoljublje. Dao Sam im savjet kako se odnositi prema tvrdoglavim grešnicima baš kao i onima koji nisu toliko tvrdoglavi. Nadalje Sam ih uvjerio da ako bi dvoje ljudi koji su postali složni u volji i umu zatražili za Moj blagoslov, Ja im ga nikada ne bi zanijekao. Rekao Sam im da gdje se dvoje ili troje okupe u Moje ime Ja bi bio sa njima kao treći, kao duh mira i jedinstva. Ukazao Sam im da se pokajničkom bratu moraju oprostiti njegovi grijesi, ne samo jednom već bezbroj puta da bi se njegovo poboljšanje učinilo

mogućim. Rekao Sam im da ako oni oprostite bratu njegove grijehе u duhu trpeljivosti, Ja bi ih, također, oprostio i zaboravio.

8. Dao Sam im poredbu o nevjernom sluzi. Sa ovom poredbom Sam želio naglasiti što Sam već bio podučio u molitvi koju Sam im ostavio, gdje ona kaže: **'Oprosti nam naše duge, kao što mi opraštamo dužnicima našim'** (Matej 6:12) – tako da u slučaju tvrdoglavih grešnika oni ne bi izgubili strpljenje i osudili gdje bi trebali oprostiti, ili prokleti gdje bi trebali blagosloviti.

9. Odabrao Sam ovaj ekstreman primjer nevjernog sluge da bi ih spriječio pronaći bilo kakav izgovor što su grubi – pa čak i sa jednom riječju, bilo to radi pretjerane gorljivosti ili iskrene pogrešne prosudbe i netrpeljivosti gdje se to tiče ljudskih pogrešaka. Stoga Sam ih podučio da razumiju Moju popustljivost i Moje bezgranično strpljenje, dokazujući im zašto Sam dopustio da Moje sunce izađe nad dobrima i lošima, budući Sam Ja suština Ljubavi a Ljubav ne želi kazniti nego jedino poboljšati.

10. U ovom poglavlju vi ćete pronaći punu ilustraciju ljudskog života onakvog kakav bi on trebao biti: Kako bi čovjek, vođen jedino od strane Ljubavi, trebao gledati nagore prema Meni sa dječjim povjerenjem, djelovati uvijek bez podmuklosti i mentalne rezervacije, sa nijednom drugom svrhom na pameti nego udovoljiti Meni, njegovom Ocu, stoga da postane dostojan naziva 'Moje dijete'. Također je ukazano kako bi osoba trebala nastaviti buditi Ljubav sa dječjom bezazlenošću, i da bi bio grijeh naplatiti sa zlom dobro naumljeno od strane osobe koja vam prilazi sa bezazlenošću i sa povjerenjem. To također prikazuje kako se treba razumjeti Ljubav spram čovjekova bližnjega i kako osoba treba nastojati privući pažnju brata na njegove pogreške jako blago, posežući jedino u najgorim slučajevima strogim mjerama, ali uvijek oprostiti, zaboraviti i, konačno, čak uzvratiti dobrim na zlo.

11. Ovo poglavlje prikazuje cijelu čovjekovu duhovnu misiju, kako on sebe treba obrazovati da postane dijete kakvo Ja želim da bude, i kako on treba utjecati na njegove bližnje i voditi ih do Mene, tako da će u onostranom on biti što Sam bio naumio kada Sam stvorio prvog čovjeka – Moja dostojna slika. Na ovaj način bi vi trebali čitati i razumjeti Moja Evanđelja; onda će vas Moja milost prosvjetliti, i u poredbama vi nećete vidjeti tvrdi koru stabla života nego ćete prepoznati srž Božanske Istine koja je sakrivena iza nje. Kako bi postigli ovo i dokučili što je sakriveno od profanog (*svjetovnog*) oka, to potrebuje duhovnu viziju i duboki uvid.

12. Na ovaj način Biblija postaje izvor pomoći i svjetla u svim ljudskim okolnostima, i prosvjetljeni čitatelj će otkriti da je preko tisuću godina ova Knjiga sačuvala najveća blaga da bude jedini vodič čovječanstva i da dokaže kako Sam Ja već u tim vremenima osigurao da ništa neće biti izgubljeno od onog što je bilo rečeno za sva vremena i vječnosti.

13. Neće proći dugo, ljudi će biti pitani sa velikom strogošću da li oni u stvari znaju zašto su ovdje i da li znaju zašto Sam Ja došao na ovu Zemlju. Sada je došlo vrijeme da se otkloni 'kora' Slova (*Pisma*) i načina pisanja Mojih Evanđelja i da se ukaže ljudima blistavo strujanje Božanskog svjetla ispod ove naizgled tvrde kore, tako da u ovim posljednjim danima oni i dalje mogu nadoknaditi za njihovo zanemarivanje njih samih i drugih te da im se omogući ispuniti njihovu misiju. To je razlog za Moja brojna objašnjenja i tumačenja i za sve ove nedjeljne propovijedi, tako da nitko ne može reći kako to nije znao ili razumio ovo ili ono.

14. Ja Sam Bog svjetlosti, Ljubavi i mudrosti. Jednog dana, kada ću se vratiti, nikakva tama neće biti sposobna postojati pored Mene. Prema tome, u srcima svih ljudi mora postati svijetlo. Oni svi moraju naučiti Ljubiti kako bi bili sposobni primjenjivati ovu Ljubav, kombiniranu sa mudrošću, na njihovim bližnjima.

15. Razlog za Moje Riječi, svrha Mojih upozorenja i konačni cilj Mojih stremjenja je učiniti vas Mojom djecom i promijeniti svijet još jednom u raj – kao što je bio u vrijeme prvih ljudi – gdje nije bilo niti mržnje niti bijesa niti izrugivanja, nego jedino Ljubav, mir i spokojstvo među svim bićima; i gdje čovjek, konačno djelo stvaranja na Zemlji, kombinira unutar njega sve Božanske odlike.

16. Tako i hoće biti, i sve treba stremiti spram ovog! Težite ispuniti vašu misiju – vi i svi ljudi – tako što ćete usavršiti sebe što je više moguće! Učinite sve što možete da usmjerite također vaše bližnje ka istom cilju, onda Moje Riječi neće biti protraćene na vas i vi ćete postati dostojni da se zovete 'Mojom djecom' i u svijetu onostranog ćete pronaći Oca Koji nastoji sa toliko puno Ljubavi i strpljenja spasiti Njegove izgubljene ovce, već ovdje! Amen.

Poredba o Kukolju na Njivi

Sv. Matej 13:19-30: Drugu im poredbu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred pšenice kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a pšenicu skupite u moju žitnicu.'"

1. Poredbe ovog poglavlja sadrže cijelu povijest Mojeg Učenja i također povijest Mojeg Stvaranja od početka do kraja. Povijest Mojeg Učenja, jer vam one pokazuju na kakvu sve različitu zemlju padaju Moja učenja i Moje Riječi; a povijest Mojeg Stvaranja, jer vam one jasno otkrivaju kako Božanska Riječ najvišeg duhovnog posvećivanja, uzdižući se iz stupnja u stupanj, nalazi svoj izražaj u milijunima svjetova. I kao što je utisak koji Moja Riječ ostavlja na milijune ljudi različit kod svakog pojedinca, tako se također evolucijski proces svakog svijeta razlikuje od onog u drugih.

2. Ove su poredbe, kako Sam ih jednom rekao narodu Izraela, bile uzete iz svakodnevnog života tako da su ih slušatelji mogli lako razumjeti. Ali unatoč tome, u poredbi koja je bila izabrana za ovu nedjelju, oni nisu razumjeli tko je među njima bio uspoređen sa dobrom zemljom, tko sa kamenitim tlom, a tko sa rubom ceste na kojeg je nešto sjemenja palo.

3. Ova poredba pokazuje da Ja želim obratiti ljude kroz djela i riječi, ali da dobro sjeme, budući se svijet sa svojim užicama miješa sa njim, raste samo razasuto na nekim mjestima i ne donosi općenito plod koji bi trebao rezultirati kroz Riječi iz Mojih usta. Ona također otkriva da će Kraj, žetva, odvojiti dobre od loših, i da će dobri primiti njihovu pravednu nagradu. Tvrdoglavi i zli će, međutim, morati iskusiti dugu cestu materije dok nisu odbacili sve nečistoće i mogu se pridružiti harmoniji koja, kao duhovna nota, prevladava u Mojem Nebeskom Kraljevstvu Duha.

4. Od pada Lucifera, u cjelom stvaranju ono što je dobro ili svijetlo, što je duhovno, ima svoju suprotnost u onome što je zlo ili teško – materijalnom ili fizičkom.

5. Ogromno mnoštvo odmetnutih duhova, koji su pali sa Luciferom i postali vezani za materiju kao njihovih nositelja, klasificiraju sve stvorene svjetove sukladno njihovom duhovnom sadržaju, i to je zbog čega su svjetovi više ili manje svijetli ili teški s moralnog ili duhovnog gledišta. Ovo znači da je na svim planetama veliko načelo najviših odlika Mojeg vlastitog Unutarnjeg Ja izraženo kao najveća Ljubav sa svim kvalitetama koje otud proizlaze.

6. Jedina svrha Mojeg dolaska na vašu Zemlju i podučavanja Mojih učenika je bila otkriti svim stvorenim bićima Moje Duhovno Kraljevstvo, njegove zakone i njegova temeljna načela. Kada Sam podučavao na vašoj Zemlji, nisam rekao ništa novo, već uvijek isto, što Sam od početka Stvaranja utisnuo u sve Moje duhove, naime, što je njihov Krajnji Cilj i čemu moraju težiti. Čak Sam u materiju sa njenim zarobljenim duhovima stavio poriv da teži za savršenstvom, stoga da produhovi izvanjsko, sastavne dijelove materije, dok se potonja, u skladu sa svojom unutrašnjom

prirodom, konačno ne bude mogla uzdići do viših mogućnosti u evoluciji života, od tvrde stijene sve do čovjeka koji je svjestan sebe i koji tada – svjestan svoje misije – mora produhoviti njegovu vlastitu materijalnu prirodu sve dok konačno, kada je njegova vanjska priroda postala jednako duhovna kao njegov unutrašnji čovjek, on bude spreman biti primljen u Moje Kraljevstvo.

7. Poredbe o sijanju sjemena podudarne su napretku kroz te razvojne stupnjeve, jer će posijano sjeme, palo na različite vrste tla, donijeti različit plod zavisno o elementima koje ono nađe tamo za svoj rast. Oslobođanje ljudske prirode, odnosno, ljudska slobodna volja, dovodi do ovog različitog poimanja Mojeg učenja kakvog Sam ga jednom naučavao Mojim učenicima i kakvog ga Ja danas opet otkrivam samo nekolicini na ovoj Zemlji. Ljudi, stojeći na sredini između dva pola dobra i zla, moraju naravno pokazati različite reakcije na način na koji oni jesu ili su mogli shvatiti Moje učenje.

8. Kao što se nebrojeni svjetovi u Mojem cijelom stvaranju svi razlikuju, izražavajući na taj način figurativno različite načine poimanja Čiste Istine, tako se i ljudi razlikuju sa milijunima odstupanja, gdje se svakog pojedinca u sebi može smatrati za jedan duhovni svijet.

9. Tako možete prepoznati u ovim poredbama dalekosežno značenje sjemena. Riječ „Neka bude!“, koja je jednom bila izgovorena od strane Mene, učinkovita je još i danas i u konačnici će ujediniti sve duhove unutar jednog Duhovnog Kraljevstva, premda će pojedinačni svjetovi i pojedini ljudi morati preći veće ili manje udaljenosti da dosegnu ovaj cilj.

10. Moja Riječ, ili izražaj Ljubavi u svim njezinim aspektima, sadrži cijelo stvaranje i Moje cijelo Učenje. Ovo dokazuje da Sam Ja dao samo Zakone Ljubavi, odnosno, samo dva. Oni su, međutim od vrijednosti jedino ako se međusobno upotpunjavaju.

11. Ovi Zakoni Ljubavi su sjeme koje Sam posijao fizički u Moje cijelo stvaranje i duhovno u srca svih racionalnih bića. Nicanje ovog sjemena, zavisno o većem ili manjem utjecaju materijalnog svijeta, odredit će napredak prema dobru ili nazadovanje prema zlu, materijalnom.

12. Uzimajući u obzir slobodu čovjeka i svih stvorenih duhova, tamo mora također niknuti i kukolj između dobre pšenice, kako Sam slikovito rekao u poredbi. U ovom slučaju, oni ljudi koji nisu hodali ispravnom stazom shvatit će tek na kraju svog zemaljskog hodočašća koliko su daleko zastranili od pravog puta prema njihovom spasenju. Tada će se u ovu borbu, za koju su mnogi vjerovali da je dokončala njihovim odlaskom sa ovog svijeta, morati ući još jednom u drugom svijetu iznutra, u različitim uvjetima, a sa samo nekoliko pomagala i velikim preprekama.

13. Što je fizička smrt za svakog pojedinca, kao jedan mali duhovni svijet, to je za čovječanstvo na Zemlji Kraj svega materijalnog, svih zemaljskih iskušenja, koji će se još morati dogoditi prije Mog Drugog Dolaska, jer će nakon toga započeti Duhovno Kraljevstvo na vašoj Zemlji i Moje će sjeme, ili Moja Riječ, donijeti jednaki plod posvuda.

14. Sve Moje pripreme u vaše vrijeme ciljaju u to, jer na vašoj Zemlji, na žalost, kukolj već prevladava nad dobrom pšenicom. Jedva se ikakvo osim kamenitog i pjeskovitog tla može pronaći i glavni prirast se sastoji od čičaka i trnja koji nagrđuju površinu vaše Zemlje. Moji žetaoci su već neko vrijeme u akciji, i koriste sva sredstva kako bi brzo iskorijenili rastući kukolj, ali stvari će se pogoršavati, budući da je čovjek u svojoj slobodi razvio skoro kameno srce na kojem, kao na tvrdom kamenu, samo dodir ne ostavlja traga za sobom i na čijoj površini sve prelazi bez da ostavi utisak.

15. Pobrinite se da nikakvi korovi zlih strasti, pomognuti od strane svjetovnih utjecaja, ne izniknu u vašim srcima! Kao što Sam jednom rekao Mojim učenicima, kažem i vama: **„Tko ima uši da čuje, neka čuje, i tko ima oči da vidi, neka vidi!“** Na nesreću, još ima mnogo onih koji imaju uši, ali ne čuju duhovni vjetar koji puše kroz cijelo stvaranje, i koji imaju oči, ali ne opažaju zraku svjetla iz Mojeg vječnog Kraljevstva duhova koja počinje postepeno osvjetljivati svaki kutak i ugao vaše mračne Zemlje, tako da, na Moj dolazak kao Kralja Svjetla, tamo više neće biti nikakve sjene ili tame.

16. Još je mnogo onih koji, jureći samo za svjetovnim zadovoljstvima i vrijednostima, ne žele prepoznati duhovni svijet, viši duhovni princip ili Boga kao Stvoritelja. Oni su kao čičci i trnje. Držite se podalje od njih! Njihove bodlje uzrokuju da vidite da se takvim lažnim filozofima i učenjacima možete približiti samo sa oprezom. Oni će biti bačeni u vatru, kao što je pisano; u vatru nevolje i patnje. Tek kada su pročišćeni nakon duge borbe, biti će im moguće sudjelovati u duhovnom Kraljevstvu koje su prethodno tako nepokolebljivo negirali.

17. Njima su namijenjena zbivanja u prirodi i epidemije koje ih odnose u velikim brojevima. Ostali će biti podsjećani na postojanje još jednog svijeta s onu stranu prirodnog, materijalnog, kroz gubitak voljenih osoba. Njima će pripasti tužno buđenje – a ipak ih Ja trebam probuditi budući ne želim izgubiti čak ni jedan atom, još manje ljudsku dušu koju Sam jednom i iznutra i izvana stvorio na Moju sliku.

18. Vi bi, također, trebali, naučiti slušati duhovnim ušima što vam Ja govorim, što vam događaji u svijetu govore i što vam cijela priroda dovikuje: „Postoji Bog, i On je Bog Ljubavi!“

19. On sije svoje sjeme bez obzira na tlo, po cestama ili na kamenitim mjestima, ili među čičcima i trnjem. Budući da je čovjek slobodan, sjeme može raditi u skladu sa prirodom svakog pojedinca, ali na kraju će cilj kojeg Sam Ja, Sijač, imao na umu, biti ostvaren. Unatoč različitim vrstama tla, u konačnici će biti bogata žetva; vječnost osigurava Moj uspjeh. Moja Riječ, prošavši kroz sve razvojne stupnjeve, od nekih zgažena nogama, a radosno pozdravljena od drugih, ipak mora dovesti do istog rezultata. Jer Moja Riječ – Sjeme – jest Božja Riječ i, posljedično, može i mora poboljšati i produhoviti zemlju na koju padne, ako ne na ovoj Zemlji, tada zasigurno u onostranom.

20. Moj cilj i svrha sa ovom porukom je skratiti put za ljude i potpomognuti njihovo napredovanje. Iz tog razloga ponavljana opomena u ovom poglavlju: „**Tko ima uši da čuje, neka čuje!**“ Dobro je razumite i shvatite, te sukladno djelujte, i vi ćete otkriti u sebi samima da li je sjeme palo na dobro ili kamenito tlo! Amen.

Pojašnjavanje Kraljevstva Nebeskog

Sv. Matej 13:31-33: "I drugu im poredbu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama." I drugu im kaza prisposodbu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne."

Sv. Matej 13:44-50: "Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronađe, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu." "Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronađe jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga." "Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi."

(3 Svibanj 1872)

1. U ovim stihovima Kraljevstvo Nebesko je metaforički uspoređeno sa različitim stvarima kako bi dao Mojim učenicima i ljudima okupljenima oko Mene jednu ideju o oblasti koja ih očekuje kada je njihov život ovdje dokončan; također da im ukažem kako ga zadobiti i koja će njihova sudbina biti ako su postali nedostojni njega budući su djelovali protivno Božanskim zakonima.

2. Na nesreću, ljudi nisu nikada imali ispravnu i istinitu zamisao o Kraljevstvu Nebeskom, drugom, duhovnom svijetu. Da su imali, oni bi se pobrinuli učiniti sve što je u njihovoj moći da ga zadobiju namjesto da ga nepromišljeno vlastitom krivnjom izgube kao što to čine ovih dana.

3. Sve vidljivo u svijetu – kroz činjenicu da ono jeste vidljivo i opipljivo – sadrži u sebi daleko više dokaza o svojem postojanju nego ijedna duhovna sila koja je nevidljiva, neopipljiva, neizračunljiva. To je također razlog zašto ovaj materijalni svijet ima toliko puno više utjecaja na umove ljudi nego duhovni. Ako bi ljudi mogli razumjeti i vidjeti materijalni svijet kakav on doista jeste, od čega je sačinjen, kako je održavan, i koja je njegova svrha, oni bi bili sposobni čitati mnoge stvari u velikoj knjizi Mojeg stvaranja koje bi sa lakoćom otvorile vrata za njih u duhovni svijet.

4. Ispitujući mašinu i počinjući shvaćati kako ona djeluje, osoba će morati priznati da je ona morala biti konstruirana od strane nekoga, i što više on dokuči tajnu ove mašine, to će on također više ukazivati štovanja njezinu tvorcu. Onda će čovjek shvatiti da je sve uređeno baš na način kako jeste uređeno zahvaljujući dobro proračunatom sistemu a ne tek pukom slučajnošću.

5. To je način kako bi Moje stvaranje trebalo biti kontemplirano, ali, na nesreću, to nije učinjeno. Svako otkriće na polju prirodne znanosti je neispravno objašnjeno od strane vaših naučnika i iskorišteno jedino za materijalne svrhe, što je od malo koristi Stvoritelju mudre mašine prirode. Čak ako jedan ili drugi naučnik otkrije tragove više, duhovne sile, on ulaže svaki napor da zaniječe sa zvučnim (*pompoznim*) naučnim izrazima ono čemu se toliko jako približio; ili daje drugo objašnjenje po svom vlastitom nahođenju (*promišljanju*) budući ne želi priznati Boga. Ako mora biti Boga, on bi radije da je to on sam.

6. Ovo pogrešno poimanje prirode je odgovorno za činjenicu da najveća knjiga, koja leži otvorena pred očima čovječanstva noću i danju, navodi na pogrešno mišljenje. Bilo tko bi mogao čitati u njoj sve stvari koje činim da bi učinio Moju Ljubav shvatljivom Mojim stvorenim bićima i kako bi samo bila kratka cesta ako bi ljudi promatrali prirodu i njezine zakone namjesto da djeluju protivno Božanskim Zakonima i činili veliki vječni svijet nepristupačnim njima samima kroz njihovo apsurdno shvaćanje materijalnog, vidljivog svijeta.

7. U vremenu kada Sam poredbe spomenute u Evanđeljima predstavio ljudima za njihovo duhovno probavljanje, bio Sam morao izostaviti sva naučna uspoređivanja i koristiti jedino poznate ilustracije koje su bile lakše za razumjeti.

8. Prvu spomenutu poredbu u svezi zrna gorušičinog sjemena Sam iskoristio jer su ovo sjeme, baš kao i biljka, bili poznati ljudima. Pri tom Sam želio dati nagovještaj da

baš kao što je u ovom sićušnom zrnu sjemena sadržana takva visoka biljka, u ljudskom srcu je pritajena cijela buduća oblast duha, Kraljevstvo Nebesko. Kao što sjeme treba vlagu, ljudsko srce potrebuje jedino svemoguću Ljubav kao duhovnog probuditelja kako bi razvio zatvorenu klicu Božanskog porijekla. Onda će razvoj tako dobro napredovati da će – kako Evanđelje kaže – čak ptice nebeske doći i gnijezditi se u krošnjama. Duhovno ovo naznačava da će čak i anđeli, svjetlost, blaženi stanovnici u duhovnim sferama, poput ptica u zraku, ukazati živu sklonost sa nebom koje zrači iz Bogom-nadahnutog srca, šireći mir i radost svugdje uokolo.

9. Sa ovom poredbom o sićušnom zrnu sjemena i njegovom rastu želio Sam dokazati koliko beskrajna sila Božanske Riječi jest, pod uvjetom da ona padne na dobro tlo, poput zrna sjemena, i nalazi građu za svoj rast.

10. Sljedeća poredba, u kojem je Kraljevstvo Nebesko uspoređeno sa kvascem, opisuje duhovni napredak koji se odvija u ljudskom srcu čim on prima Riječ i započinje lučiti te probirati dobrog od lošeg, baš kao što kvasac izaziva proces fermentiranja u brašnu koje je bilo pomiješano sa vodom, pri čemu se različiti elementi u brašnu sukobljavaju jedni sa drugima. Kruh napravljen kroz ovaj proces je postao manje štetan za ljudski organizam, što je jako važno kod raznoraznih umjetno pročišćenih vrsta brašna.

11. Stoga, sa ovom poredbom, želio Sam skrenuti pažnju ljudi na sukob koji započinje onog trenutka kada se ljudsko srce okreće od svijeta i spram duhovnog.

12. Nadalje, tu je i poredba u svezi čovjeka koji je našao skriveno blago na njivi i prodao sve što je posjedovao tako da bi mogao kupiti njivu i postati vlasnik blaga. To naznačava sljedeće: jednom kada je čovjek prepoznao koja je radost i nezamisliva sreća stečena kada on prihvati Riječi Božju i živi sukladno, on će ostaviti sve iza sebe i stremiti spram postignuća ovih duhovnih radosti, baš poput trgovca koji je žrtvovao sve što je imao kako bi kupio jedan biser.

13. Sve ove poredbe koje se odnose na Kraljevstvo Nebesko su bile dane da ukažu nešto od velike važnosti. Prva je ukazala veličanstveni rast Kraljevstva Nebeskog u ljudskom srcu jednom kada je tamo pustilo korijena; druga je ukazala sukob kojeg Kraljevstvo Nebesko izaziva između svijeta i neba ili materije i duha. Treća je ukazala vrijednost Kraljevstva Nebeskog i spokojnost i sreću stečene kroz njega. Ništa u svijetu nije usporedivo sa ovim blagom.

14. Ima pak još jedna poredba, naime, ona u vezi mreže koja je bila bačena u more i izvučena na obalu sa bogatim ulovom riba. Ova poredba naznačava da je Riječ Božja pristupačna svima – i slabima i snažnima, dobrima i lošima, – i da će ulov ribe biti sortirani jedino na kraju. Onda će dobri primiti njihovu nagradu, dok će preziratelji Riječi morati kriviti jedino sebe za posljedice.

15. Kao što je izraženo u ovoj poredbi, slijedi probiranje između onih koji su duhovno apsorbirali Moju Riječ koja je bila dana svima, i onih koji su ju potcijenili i zanemarili. To je da bi se nagnalo Moje učenike razumjeti da prihvaćanje ili odbacivanje Moje Riječi nije ostavljeno vlastitoj prosudbi ljudi, nego da oni mogu biti prisiljeni kroz različite okolnosti dati njihovoj slobodnoj volji bolje usmjerenje. Ja Sam opisao posljedice potcjenjivanja i zanemarivanja Mojeg učenja sa izrazima 'bačeni u plamenu peć' i 'vječna tama', što je istoznačno sa duhovnim samo-prijekorima koji stvaraju mučenje i zanemarenim srcem. Moj Duh je trebao širiti svjetlo, ne tamu!

16. Kako slijedi predskazao Sam kraj ili probiranje onog što je svijetlo od tame, što se konačno mora dogoditi, tako da bi ljudi razumjeli da Bog mora imati svrhu za ono što je stvorio i ne bi bio spreman to odbaciti poradi tvrdoglavosti jednog ili drugog. Bilo je za očekivati da će takvi ili slični govori uzrujati ljude, budući je cesta do budućih uživanja duhovnih blaženstava i čak – po njihovim standardima – pravednih akcija, bila učinjena vrlo laganom od strane njihovih svećenika i pismoznanaca dok im Ja, premda Sam im obećavao ista blaženstva, nisam opisao zadobijanje istih kao tako jako lagano i upozoravao Sam ih na posljedice kršenja određenih zakona.

17. To je zašto su oni bili šokirani na Moje Riječi i ojađeni sa Mnom, što je prouzročilo da kažem: **'Prorok nije bez časti, osim u njegovoj vlastitoj zemlji i u njegovoj vlastitoj kući!'** (Matej 13:57), – što je izreka i dalje nadaleko i naširoko korištena danas i koja se može dokazati tisućama primjera.

18. Svijet danas je i dalje isti kao što je bio u vrijeme Mojeg hodočašća na Zemlji. Ja Sam onda propovijedao mnogim gluhim ušima, i gluhoća u duhovnim stvarima je također i danas u modi. Čovjek ne smatra sebe kao obrazovanog ako se ne može dičiti ovom gluhoćom. U onim vremenima ova gluhoća je bila često prikrivena zvučnim (*razmetljivim*) riječima, dok se u današnje vrijeme čovjek nje više ne srami već smatra kako je važno biti gluh kao top, pri tome Me kao izazivajući da dokažem nešto bolje ako bi za to uopće bio sposoban.

19. Dakle, Ja Sam susreo ove takozvane snažne duhove sa jednom beskrajno velikom popustljivošću, i na kraju ćemo vidjeti da li tamo može biti pronađeno neko sredstvo iscjeljenja također za njihovu gluhoću. Međutim, drugi – znatno manji u broju – koji znaju malo u svezi Mojeg Kraljevstva Nebeskog, primaju 'zrno gorušičinog sjemena' Moje Ljubavi. Ja nastavljam motriti da li ovo zrno ima sposobnost rasti u njihovim srcima i izazvati sukob poput procesa fermentiranja u kvascu, i da li je sposobno ukazati im na vrijednost skrivenog blaga u njihovim vlastitim srcima da ih nagna odbaciti sve drugo (*kao preko palube u more*), da bi mogli posjedovati jedino ovo blago. Onda Ja čekam da vidim koliko se od onog što je bilo posijano vraća u Moju duhovnu mrežu. I, konačno, sprovedeno je probiranje i odlučeno je da li je čovjek

dostojan duhovnog blaženstva ili da li mora najprije biti ostavljen pipkati u mraku jedno izvjesno vrijeme dok ne shvati kako postoje Božanski zakoni koje čovjek ne smije prekršiti bez da bude kažnjen.

20. Pripreme su bile napravljene već duže vrijeme da bi se ljude nagnalo prihvatiti ovo gledište i da im se pruži obilje mogućnosti da održe također najmanju iskru njihovog boljeg ja aktivnom. Već prilično dugo vremena, svi svjetovni događaji, baš kao i sudbine pojedinaca, ciljaju u pripremanje tla za Moju Riječ tako da bi mogla biti prihvaćena i započeti njezin silan rast, poput 'sjemena gorušičina', tamo gdje se do sada nije susrela sa nimalo, ili jako malo, odobravanja.

21. Vi ste to već doživjeli sami kako, kada i pomoću čega Ja znam kako probuditi ljude. Vi znate Moja sredstva. Ona nisu bila i nisu uvijek ugodna, to je istinito; međutim, Ja, kao najveći i jedini duševni-doktor, znam najbolje koji su stimulansi potrebni da se probude duše koje su pale u jedan očit religiozan san.

22. Ja Sam probudio vas i onda položio 'zrno gorušičinog sjemena' u vaša srca kroz Moju Riječ. I čak ako je na početku ono bilo jedno nadražujuće sredstvo i ni najmanje ugodno, vi ste naposljetku uvidjeli da Mi morate zahvaliti za ono što Sam vam dao da bi nadomjestili što vam je bilo oduzeto. Time je proces fermentacije započeo u vama, i kao rezultat vi ste konačno prepoznali vrijednost skrivenog blaga unutar vas i zamijenili sve drugo za dragocjeni biser. Na ovaj način vi ste mi pomogli sa ulovom, kada su mreže bačene, i sa probiranjem dobrih od loših spašavajući druge od duhovne propasti i čineći njihovu cestu do Mene značajno kraćom i lakšom kroz vaš primjer.

23. Nastavite njegovati zrna gorušičinog sjemena Ljubavi u vašim srcima, jer Kraljevstvo Nebesko – kao što Sam jednom rekao Mojim slušateljima – nije izvan, već unutar vas. Vi ga možete pronaći svugdje noseći ga tamo sa vama. Jednom kada je vaše najunutarnije srce duh (*prožeto duhom*), vi možete produhoviti sve drugo kroz njega. Prema tome, nemojte prestati stremiti ka produhovljavanju! Kako napredujete u ovome, istinska zadovoljstva nastavljaju rasti i sa vašim napretkom u učenju također vaše saznanje nastavlja rasti. Onda ćete biti spremni za drugi, vječni, veliki duhovni svijet za kojeg sve što činite u ovom svijetu mora služiti kao temelj, i gdje se možete vratiti k Meni sa bogatim blagoslovom talenata koji su vam povjereni.

24. Budite pripremljeni i ne budite uplašeni! Onaj koji je sa Mnom i ima vjeru u Mene neće očajavati, čak među najvećim užasima koji bi mogli snaći vašu malu Zemlju – slično procesu fermentacije, budući Sam bacio Moju Riječ kao kvasac, kao jedno nadražujuće sredstvo, u srca naroda. On zna da Otac baca Njegovu mrežu u veliko

more duša i duhova. I čak ako je pri tome, on, također, uhvaćen, dobro može uvijek jedino požnjeti što je dobro.

25. Prema tome, opskrbljeni biserom povjerenja i Ljubavi, sačuvajte vaše blago sve do vremena promjene! Na drugim svjetovima i pod drugim okolnostima Ja ću onda zamijeniti blago stečeno ovdje na Zemlji za ono veće koje će, prateće ranijem, zrnu gorušičinog sjemena, onda predstavljati veliko stablo u čijim će krošnjama anđeli, zajedno sa vama, započeti slaviti Mene sa himnama Ljubavi i povjerenja. Amen.

Pogovor

Sada su ove **53 Propovijedi*** dovršene i vi pred vama imate blago koje – iako ga može biti cijenite visoko – ne možete u potpunosti dokučiti, pošto Moje Riječi sadržavaju beskrajno značenje. Pojedinačno gledano, vi se, također, beskrajno razlikujete, i kao rezultat, duhovno shvaćanje, pa iako je ono već duhovno, uvijek dopušta još viši stupanj.

Riječ je poput gorušičinog sjemena koje, tijekom njegovog rasta, nastavlja izbacivati nešto novo, razvijajući se iz jednog čuda u drugo. Ova je knjiga stoga također naumljena otkriti vam jedno čudo za drugim kako napredujete u znanju.

Prema tome, čitajte svake Nedjelje odnosnu Propovijed i slavite – bar vi među tisućama ljudi – Nedjelju i dan počinka na način dostojan Mene i vas!

Onda će mir i zadovoljstvo pritjecati u vaše srce, i u nekim slučajevima vi ćete doživjeti kako je jedna ili druga propovijed iz Mojih usta odgovarajuća za izvjesne okolnosti i prikladna za ponovno uspostaviti duhovnu ravnotežu unutar vas, koju vi inače vrlo vjerojatno ne bi postigli.

Čovjek mora imati izvor utjehe! Svijet sa njegovim događajima i komplikacijama u društvenom i obiteljskom životu njega često u jednom trenutku lišava dugo njegovanih nada, i ostavlja ga otriježnjenog. Gdje će osoba, progonjena svakom vrstom patnji i nevolja, naći bolju utjehu nego u riječima koje su potekle iz Mojih usta?

Gledajte, djeco Moja, svaki dan nosi svoje vlastite nevolje, svaki tjedan vam donosi – bar izvani – više gorkih nego ugodnih stvari. Gdje će već napola slomljeni mali cvijet povjerenja i Ljubavi za Mene pronaći bolju potporu i krepkiju hranjivu tvar nego u Mojoj Riječi, kroz Riječi vašeg milog Oca koje je On odredio za vas već prije skoro dvije tisuće godina?

One su sadržane u Bibliji ispred vas ali, kratkovidni kakvi jeste, vi ne prepoznajete ono što isijava iz njezinih riječi. To je zašto Sam se Ja spustio da vam pomognem podići veo. Jadna dječice, zašto često zurite tako neutježno u daljinu, gore u beskrajno, plavo nebo, kada je nebo sa njegovom raskoši i svjetlom tako blizu? Posegnite za ovim Propovijedima, čitajte najprije Evanđelje iz Biblije koje je tamo navedeno, razmišljajte o značenju citiranog teksta, i vi ćete uskoro postati svjesni svjetla i topline koji teku ka vama iz ovih riječi Očeve Ljubavi. Ako prilično često uzmete ove riječi k srcu i čak ste alarmirani u vašoj vlastitoj unutrašnjosti, kada shvatite koliko li ste i dalje udaljeni od onog što ste jedno duže vrijeme vjerovali kako ste postigli, nađite utjehu u činjenici kako se svaka pogreška može ispraviti jednom kada se uoči. Ako je Propovijed razotkrila u vama ovu pogrešku, zahvalite Mi zbog toga što Sam vam skrenuo pažnju na ono što je kod vas pogrešno. Onda je isključivo na vama da pažljivo izbjegavate ovu pogrešku, koju ranije čak niste ni smatrali za takvu.

Riječi ovdje zapisane će vam uvijek dati mir i utjehu, premda, možda, ne trenutno. One će vam često dati poticaj i služiti kao vodilja kako se može pronaći mir.

Ove su Propovijedi naumljene biti poput stepenica koje će vas malo pomalo naučiti upoznati Mene, Moje Riječi i vas same uvijek sve bolje i povećati vaš uvid; jer eoni vremena ne bi bili dovoljni da se objasni sve što je sadržano u Moje jedine dvije zapovijedi Ljubavi.

A ti, dragi Moj zapisničaru, koji si dovršio ovo djelo sa velikom ustrajnošću, i ne uvijek pod najpovoljnijim uvjetima, budući su ti izvanjski i iznutra mnoge oluje uzrokovale okliznuće, - budi utješen! Razlog zašto ti šaljem gorke stvari je bio jer se najbolje iscjeljenje može postići jedino putem grubih sredstava.

Ti hoćeš biti iscjeljen, a kroz to što Sam ti dao zapisati za druge, oni će također doći blizu njihovu iscjeljenju i samo-spoznavanju. Ti si ostvario dvije stvari u jednom te istom djelu. Ti si ga, doista, zapisao pod gorkim okolnostima, ali iz toga će za tebe proizaći blagoslovi; jer ti si drugima dao nešto uzvišeno i Božansko, što će također njima donijeti blagoslove, spokojnost i mir u uznemirujućim okolnostima. Ti si stoga ispunio svoj zadatak.

Živuci i budući naraštaji će naći u ovoj Knjizi ključ za bolje razumijevanje njihove misije i odredišta, i za ovo ću Ja dati Moj Očinski blagoslov svakome, svugdje. Amen.

*Knjiga odakle sam preveo ove Propovijedi se naziva '**Gospodnje Propovijedi**', i sadržava 53 ovakva tumačenja.

GOTTFRIED MAYERHOFER – BIOGRAFIJA

Gottfried Mayerhofer se rodio u Studenom 1807 godine u Münchenu kao sin visoko rangiranog Bavorskog oficira. Nakon što je završio svoje studije, uglavnom posvećene matematici, mladi Mayerhofer se posvetio također i vojnoj karijeri. Kada se Bavorski princ Otto, koji je bio izabran za kralja Grčke, odlučio preseliti u Atenu u 1833 godini, Mayerhofer ga je pratio kao major njegove garde. Tamo se oženio sa Aspasiom d'Isay, kćerkom veletrgovca iz Atene.

Bilo kako bilo njegov ostanak u Grčkoj je bio kratkog trajanja. Kada je negdje oko 1837 Mayerhoferov tast premjestio svoj posao u Trst preselivši se tamo zajedno sa cijelom svojom porodicom, Mayerhofer je, potaknut od svoje žene, koja je bila jako vezana uz oca, odlučio, nakon kratkotrajnog otpora, odustati od svoje karijere vojnika i preseliti se u Trst. Kako Grčka vlada nije isplaćivala penzije u stranim zemljama, ova promjena rezidencije se tada činila 'lošim potezom' pošto je on sada financijski potpuno ovisio o 'dobroj volji' svoje žene.

Mayerhofer je u Trstu živio slijedećih 40 godina, tj. sve do svoje smrti 1877 godine. On se u vremenu svog dugogodišnjeg 'nerada' inicijalno u potpunosti posvetio svojim omiljenim studijama glazbe i slikarstva. Međutim, postepeno je na prvo mjesto istupio njegov interes za duhovne stvari.

Ta naklonost prema religiji i duhovnim stvarima je našla odgovarajuću hranu u djelima Jakoba Lorbera sa kojima se Mayerhofer upoznao u Trstu. Što je Mayerhofer bio više zaokupljen djelima Štajerskog mistika, sa kojim se nikad nije upoznao, to je sve više rastao njegov entuzijazam za otkrovenja putem 'Unutrašnje Riječi', čime je i njegova priroda postala sve više duhovna i posvećena. Zahvaljujući toj duhovnoj intenzivnosti, Mayerhofer je ubrzo postigao stanje duhovne prosvjetljenosti, da bi u ožujku 1870 po prvi puta za-čuo u sebi Gospodnji glas. U slijedećih 7 godina, tj. sve do svoje smrti u 1877, je on služio tom 'glasu' kao vjerni 'pisar'.

Unutrašnja Riječ je Mayerhoferu uglavnom dolazila na nesvakidašnji način. Obično bi se u rano jutro, prije nego bi u sebi osjetio potrebu za pisanjem, ispred njegovih duhovnih očiju počeli pojavljivati, i to u slikama veličanstvene jasnoće, subjekti sa kojima se trebao susresti. Kada bi on nakon toga zapisao ono što je vidio, vizija bi, na nesreću, blijedila u znatnoj mjeri.

Neka od Mayerhoferovih objašnjenja u svezi načina na koji je dobijao 'Unutrašnju Riječ' nalazimo u njegovom pismu jednom prijatelju. On je u tom pismu napisao slijedeće:

'U svezi zadnjih otkrovenja koja te se nisu toliko ticala kao ono o 'Svjetlu, Životu i Ljubavi', moraš imati na umu kako moji prijatelji ovdje nisu svi na istom stupnju

duhovnog razvoja i stoga se nikako ne mogu usporediti sa tobom. Gospod mi u Svojoj milosti često daje ono što je mojim prijateljima ovdje samo djelomično razumljivo, a jedan dio je možda namjenjen da jednog dana – tko zna kada i kroz koga – posluži uzastopnim redom za postepeni razvoj čovječanstva. Stoga ja često dobijam diktate koji ne otkrivaju ništa novo, već prikazuju ranija otkrovenja na jedan drugačiji način. Jer ja sam za vrijeme tih 'diktata' poprilično pasivan, te jako često uopće ne znam o čemu se u njima radi. Često sam zahvaćen jednim neobjašnjivim nemirom, nakon čega se moram sjesti za stol, i tek kada uhvatim pero u ruku naučim što Gospod želi od mene, a čak ni tada ne znam ni početak ni nastavak a ni kraj, ni jedna jedina riječ mi nije unaprijed poznata. Tako, na primjer, Njegova Riječ mi kaže: 'Uzmi Ivanovo Evanđelje, treće poglavlje, stih 7!' Ja, koji nisam ni malo upoznat sa Biblijom, ne znam ništa o sadržaju tog poglavlja ili stiha, pogledam, sjednem i počnem pisati što mi u svezi njega govori Glas. – To je način na koji ja primam svoja otkrovenja, nemajući svoju volju, ne znajući zašto i zbog čega, baš tako i na ni jedan drugi način.'

Ova Mayerhoferova objašnjenja ukazuju kako je ono što je zapisao bilo uistinu nadahnuto a ne samo proizvod njegove vlastite mašte. To potvrđuju Mayerhoferovi originalni rukopisi koji su pisani izuzetnom brzinom i tečnošću te sadrže izuzetno mali broj vlastoručnih ispravaka.

Preveli Lorens N. i Maja Č.
Uredio i sastavio Lorens N.



www.akademijavjecnogproljeća.org